

Dvere vo dverách

63-0223, Tucson, AZ
(A DOOR IN A DOOR)

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Dvere vo dverách

(A DOOR IN A DOOR)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v sobotu ráno 23.2.1963 v Tucson, AZ

¹ Ďakujem ti, brat, brat Tony, tebe a všetkým priateľom, spolupútnikom a cudzincom! Viete, my si nenárokujeme, že sme... Prepáčte.

² [Brat za kazateľňou podáva správu o Božej odpovedi na modlitbu brata Branhama pred tromi rokmi v Tulse, Oklahoma, kedy bolo mnoho duší spasených počas služby toho brata v Brazílii toho roku. Tento brat prosil br.Branhama, aby sa pomodlil za úspech na týchto kampaniach - pozn.prekl.]

³ Boh ti žehnaj, brat. Rád počujem takéto správy o tom, že sú duše zachraňované. To je tá hlavná vec. A my sme šťastní, že sme tu a vidíme okolo tak mnoho našich priateľov z rozdielnych častí krajiny. A tento brat tu prichádza teraz do mesta. Ja rozumiem toto ráno, že jeho výbava je už zložená tu pre veľké prebudenecké zhromaždenie. A ja sa istotne modlím, brat, že On ti dá veľké prebudenie a mnoho duší tu v meste.

A som rád dnes ráno, že vidím veľa mojich priateľov služobníkov. Brat Outlaw tam (práve som si ho všimol, keď som sa nadvihol) z Phoenixu, a som veľmi šťastný, že ťa tam dole vidím, brat Outlaw. Vy, bratia z Jericha, prichádzajúci sem hore do Jeruzalema navštíviť nás, my sme vždy šťastní, že ich máme dnes ráno. A tak...

² Poslal som jedného k bratovi Williamsovi nedávno, hore pri Phoenixe. „Vieš,“ povedal som, „Tuscon, bývam tu teraz, vieš. Tak musím sa tak trochu oneskoriť pre toto miesto, vidíš, tam na hore; a hľadiť na Jericho a vidieť našich bratov. Prečo, my vždy...“

³ A brat Carl hovoril o takom množstve dochádzajúcich stovky míľ z Phoenixu sem dole. Koľko vás tu je z Jeffersonville, Indiana? Vstaňte. Všetci tuto okolo. To je okolo 2100 míľ. Ó, Carl!

Som tak rád, že tu môžem byť a užívať si toto vnútorné Svetlo Slnka. Vidíte, my hovoríme o tomto meste ako o meste slnka. To je to, čo je zvonku; ale, ó, tento Syn vo vnútri! Ó, toto je to, z čoho sa teším.

⁴ Užíval som si tento týždeň tieto požehnanie a chodenie na prebudenie brata Bethanyho túto na Prvom Zhromaždení Božom. A určite oceňujem tohto udatného vojaka kríža, jeho výborné kázanie. Znamenalo to pre mňa tak mnoho tento týždeň. Povedal som, „Brat Bethany a ja máme veľa spoločných vecí - najmä spôsob, akým si češeme vlasy, brat Bethany.“ Je to tak... Som rád, že môžeme vždy rozpoznať jeden druhého, všade, kde sme.

⁵ Tak sme vďační za túto možnosť byť tu s bratom Tonym. Nemôžem vysloviť to meno, a tak ho jednoducho volám „brat Tony.“ Prepáčte mi. Petra nazývajú „Peter“ a Paula „Paul,“ a tak toto je Tony. Ja im vždy hovorím, aby ma jednoducho volali „brat Bill.“ To je to, čo ja... mám rád to meno „brat Bill“. Alebo „brat“, akýmkoľvek spôsobom, spojený s tebou, byť bratom.

⁶ Vychutnal som si tieto raňajky. Jediná vec, ktorej tam nebolo dosť, bola melasa. Spotreboval som ju. A požičal som si od svojho syna a došla nám a požičal som od jedného brata. On mal extra tanier a stále som nemal dosť melasy. Viete, ja som baptista. Ja neverím v poľfkanie. Mám rád ich skutočne pokrstiť a mám rád mnoho melasy. Mal som túto miskú cukru a príliš veľa ho tam neostalo. Musel som ich trochu pocukrovať, viete.

⁷ Pamätáte tam dole na juhu (dole v... Verím, že to bolo v Alabame), bol som s baptistickými misionármi. Bol som tam dole majúť tam prebudenie. A bol som vonku na malej zakrytej verande. A bola tam jedna stará farebná sestra. Ona povedala... Viete, tú noc som kázal tvrdo a pomaly som sa nemohol nasledujúce ráno zobudiť. A ona ma zavolala a pamätám sa, že som sa dosť dlho preberal, kým som ju počul povedať, „Hej, kazateľ!“ Povedala, „Zlatko, no tak! Upiekla som tie palacinky už štvrtýkrát!“ Štyrikrát tie palacinky zohrievala. Chutili mi.

⁸ Len taký malý príbeh, čo poznám. Máme tu teraz obecnstvo, viete. Starý brat Bosworth... koľkí ste poznali doktora Boswortha? On bol môj výborný starý priateľ. Raz mi povedal, „Brat Branham, vieš, čo je obecnstvo?“

A ja som povedal, „Myslím, že viem, Doktor.“

On povedal, „To sú dvaja priatelia na jednej lodi.“ Tak, to je spôsob, to je blízke obecnstvo- blízke, nie uzavreté, blízke obecnstvo jeden s druhým.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v auguste 2015.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

⁹ Pamätám sa, jedného dňa (mysliac o palacinkách - my na juhu ich voláme palacinky, brat Bethany), tak my... Bol som na malom rybárskom výlete hore na severe New Hampshire. To je domov tých dravcov a pstruhov so štvoruhlastými chvostami. A mal som na chrbte malý stan. Zbalil som sa tak na jeden a pol dňovú cestu, išiel som na miesto, kde by sa všetci tí jemne chodiaci priatelia nedostali. Tak, bol som tam a chytil som pstruhu. Ó, čo za čas som mal! A taký maličký stan... A deň predtým, malý rybník, ó, tam ležal poriadne veľký pstruh a ja som chytil, ako som len vedel. A jedného som chytil... keby som ho zabil, tak by som ho zobral a zjedol, ale obyčajne ho pustím naspäť, ak ho to príliš neporanilo.

¹⁰ A vždy sa mi zachytila muška na takej vrbe, ktorá bola za mnou. A pomyslel som si, „Zajtra ráno prídem zavčasu a zoberiem sekeru a pôjdem dole a zotnem tú vrbu, pretože vždy sa mi v nej zachytí návnada. Tak som vstal skoro a pomyslel si, „No, mohol by som chytiť jedného alebo dvoch pstruhov na raňajky.“ Bol som sám. A zobral som svoju starú sekerku a zišiel dole a zoťal tú malú vrbu a chytil som si zopár rýb.

¹¹ A bol som na ceste späť a začul som nejaký hluk - a to bola stará medvedica. Na tom mieste ich bolo plno. Bola čierna. Mala dve mláďatá. A ona vošla do môjho stanu a oni ho roztrhali. Nič z neho nezostalo. To bolo iba... Nejde o to, čo zjedia, ale čo všetko zničia. Oni len započujú niečo lomoziť, oni na to jednoducho skočia, veď viete. A moja stará rúra z pece bola rozbitá a, no, neostávalo mi nič iné, len sa vrátiť.

¹² A keď ma tá stará medvedica uvidela prichádzať, utiekla a zavolala na svoje mláďatá a jedno z nich prišlo. To druhé neprišlo. Nuž, zaujímalo ma, prečo neprišlo. No, mal som starú hrdzavú pištoľ niekde tam v stane, ale na tej pištoli bol teraz medveď. Tak ja som aj tak nechcel tú starú medvedicu zastreliť a nechať v lese siroty. Tak, bol som si istý... Ak stretnete medvedicu s mláďatami, ona vás podriape, veď viete. Ju to nejako nahnevá, keď idete ku jej mláďaťu, myslí si, že by ste mu mohli ublížiť.

Tak tento malý kamarát sedel, iba také mladé medvedie mláďa. Vyzeralo byť... pravdepodobne vážil dvadsať libier, pätnásť, dvadsať libier. Oni práve nedávno vstali zo zimného spánku. A ten malý kamarát bol ku mne otočený chrbtom. On bol práve celý otočený chrbtom, takto. „Nuž,“ pomyslel som si, „čo tohto malého drobca tak zaujíma?“ A tá stará medvedica a ďalšie mláďa boli tam vonku, a ona sa stále krútila okolo neho a on jej nevenoval ani trošku pozornosti. Pomyslel som si,

„Čo je s tým drobcom?“ A ja som šiel za strom, na ktorý by som sa mohol dostať, ak by ona išla za mnou. Pomyslel som si, „Musím vidieť, čo toho malého drobcu tak fascinuje.“ Oni zvyčajne utečú. Tak ja som tam chodil okolo, pozorujúc ju, až kým som sa nedostal z druhej strany. A boli by ste prekvapení, čo sa dialo.

¹³ Ten drobec zobral moju nádobu s melasou a... malá polovica galónového vedierka [1 galón =cca 3,8 l] plná melasy. A on dal z toho dole vrchnák (a oni rozhodne milujú sladkosti, viete) a on nevedel, ako to má vypíť. Tak on do toho ponoril svoju malú labku a lízal, takto, viete, keď ju vytiahol. A on nemohol... Ja som na neho zakričal. Povedal som, „Chod' preč odtiaľ!“ A on sa otočil. Nevedel otvoriť oči - mal v nich melasu, viete, a díval sa na mňa. On vyčistil tú nádobu, ako sa dalo. A ja som iba stál a smial sa. Vždy nemáte fotoaparát - viete, aby ste urobili takú fotku. A tam on bol. A ako on olízal tú... viete, tá nádoba bola naozaj dobre vyčistená, on išiel ku tej matke a svojmu malému bratovi a teraz oni olizovali jeho.

¹⁴ Tak som si pomyslel, „To je ako dobré staré Letničné zhromaždenie - keď ponoríme naše ruky až po lakte do nádoby s medom, a potom ideme a povieme to niekomu inému. Necháme ich olizovať to z nás na chvíľu, viete. Len lízanie dobrého zhromaždenia, viete. To je to, čo som myslel, že ten malý medveď mal. Nuž, nebolo pre neho žiadne odsúdenie, kým lízal melasu, viete. Tak to je ten spôsob, ako sa cítime na dobrom, staromódnom zhromaždení. Nie je tam žiadna naškrobenosť, nie je tam nič, ale jednoducho len sedieť a lízať. To je všetko.

¹⁵ V Biblii, viete, pastier nosil po svojom boku kapsu. A veľakrát v nej mohol nosiť trochu medu. A keď našiel ovcu, ktorá bola chorá, ten pastier by prešiel a dal by trochu medu na vápencový kameň. A ovca má tiež rada niečo sladké, viete. Tak ona pôjde, tá ovca, a bude ten kameň oblizovať. Ona oblizovala med, ale počas lízania medu ona dostáva vápnik a vápnik jej pomáha vyliečiť sa.

¹⁶ Ja tu mám nádobu plnú medu a idem ho položiť na tú skalú, Ježiša Krista, a vy, ovce, len to teraz začnite lízať. Som si istý, že to vylieči všetky naše bolesti, ak len budeme olizovať tú Skalú Vekov a On sa určite postará o to ostatné. On je naším Uzdravovateľom fyzických i duchovných trápení. On je tou L'aliou z údolia. A v l'alii nachádzame ópium a ópium vyrieši všetky veci. Ono vás jednoducho omámi, a to je ten spôsob, akým Duch Svätý prichádza. To vás dovádza do bezstarostného stavu, keď sa nestaráte o to, kto sedí okolo vás alebo niečo také; musíš vypustiť paru. To je to.

Tebou, až sa to stane takou realitou, že budem cele ukrytý v Kristovi Ježišovi.“

Je tu teraz vedúci piesní? Začnime teraz ten starý milý chválospev, „Moja viera pozerá na Teba, Ty, Baránok z Golgoty, Spasiteľ Boží.“ Mohla by nám dať sestra pri klavíri ten tón. Kolík z vás poznajú ten chválospev? Zdvihnite... No, zaspievajme to teraz na plné hrdlo. „Moja viera pozerá na Teba, Ty, Baránok z Golgoty.“ Teraz všetci spolu.

*Moja viera pozerá na Teba,
Ty, Baránok z Golgoty,
ó, Spasiteľ Boží,
vyslyš ma teraz, keď sa modlím,
daj preč všetky moje hriechy.
Ó, dovol' mi od tohto dňa
byť cele Tvoj!*

Skloňme teraz svoje hlavy.

*Keď je život tmavým bludiskom, ja kráčam,
a smútok sa okolo mňa rozprestiera,*

(Pamätajte si, teraz sa stretnete so svetom)

buď Ty mojím Vodcom; (počúvajte!)

rozkáž tme obrátiť sa na deň,

zmy všetky moje slzy,

nedovoľ mi nikdy

zablúdiť od Teba preč.

(Hmkajme to.)

***

*pretože On prv miloval mňa
a vykúpil mi spasenie
na Golgote.*

[2 Korintánom 5:17, Galatánom 6:15]

¹¹³ Teraz, so sklonenými hlavami, vy, ktorí Ho chcete prijať ako Pána vo svojom srdci, „Pane, vezmi teraz všetko preč. A od tejto hodiny sa zasväčujem Tebe, nad týmto stolom konferenciou, Pane, že Ťa stretnem znovu na tej veľkej svadobnej večeri. Zasväčujem svoj život dnes ráno pre Teba, tak mi pomôž, môj Pane. Ak som ešte neprijal Ducha Svätého, budem prosiť, dokiaľ skutočný Duch Svätý nevojde a neobmyje môj život, neurobí ma novým stvorením v Kristu Ježišovi. Sľubujem Ti dnes, Pane, ako sa teraz zasväčujem Tebe, nad týmto stolom. V mene Krista to sľubujem urobiť, pozdvihujúc svoju ruku.“ Teraz, pozdvihnite svoje ruky a spievajte teraz so zatvorenými očami.

Milujem Ho

(Posväťte sami seba teraz?),

milujem Ho,

lebo On prv...

Bože, buď milostivý. Otče, pozri sa na tieto ruky a daj to, v Ježišovom mene.

a vykúpil mi spasenie

na Golgote.

Teraz chcem, aby ste sa načiahli ponad stôl a potriasli si s niekým ruky. Povedzte, „Boh ti žehnaj, pútnik. Som rád, že tu môžem dnes ráno byť spolu s tebou.“ To je pravda. Každý, jednoducho zamiešaný – metodista, baptista, katolík, presbyterián. Boh ti žehnaj, Boh ti žehnaj. Tie posolstvá sú niekedy orezávajúce a tvrdé a my ne... my sa chceme pri nich cítiť dobre. Teraz, Boh ti žehnaj, brat. Boh ti žehnaj. Boh ti žehnaj, sestra. Boh ti žehnaj, môj brat. Boh buď s tebou. Boh ti žehnaj. Dobré. Boh ti žehnaj, brat Tony. Teraz, stojme na chvíľu.

S našimi rukami a srdcami k Bohu, nášmu Otcovi, všetky vyznania viery, teraz všetky viery... Teraz, keď si sa modlil, pamätaj si, že Ježiš povedal, že keď sa modlíš, ver, že dostaneš to, za čo si sa modlil, a bude ti to dané. Veríš v to? Povedz, „Amen. Verím, že dostanem to, za čo som prosil. Zasvätil som svoj život Ježišovi Kristovi a od tohto dňa naďalej (skutočne to myslím, Bože) budem kráčať pred

¹⁷ ...pamätám si jedno malé dievča, ktoré raz bolo naplnené Duchom Svätým. Bola tiež metodistka. A ona vydávala svedectvo. A ja nikdy nezabudnem na to jednoduché vyjadrenie (o nič horšie, než robím ja), a ona povedala, „Nuž, ja chcem chváliť Pána za tohto Ducha Svätého.“ Ona povedala, „Ak by to bolo ešte o niečo lepšie, praskla by som.“

¹⁸ Mám rád tieto konferenčné zhromaždenia Obchodníkov Plného Evanjelia. A viete, ja som bol ordinovaný pred pár rokmi (okolo 35 rokov dozadu) v Misijnej Baptistickej Cirkvi. Tam som sa snažil byť oddaným služobníkom Evanjelia a všetkému, čo som poznal, že bolo správne, počas tých rokov. A potom, ako prišlo to veľké videnie...

A ja som nikdy predtým nepočul o takom niečom, ako sú letniční. Počul som ich hovoriť, že v centre mesta bola jedna skupina fanatikov, ktorí sa váľajú po zemi, tečú im na zem sliny, všetko. Nuž, nikdy som tomu nevenoval žiadnu pozornosť. Ale keď ma Boh povolal, prišiel som medzi nich, a len som... Vyzeralo to, akoby bolo niečo v mojom srdci túžiace po niečom, je to ako nasadiť si rukavicu na studenú ruku. Ja... to je práve tá správna vec a ja som sa z toho skutočne tešil.

¹⁹ Keď prídem medzi tých bratov, zistil som, že medzi nimi to bolo ako medzi nami, baptistami: oni boli podelení do tak mnohých rôznych organizácií. Ó, oni boli všetkými rôznymi druhmi. A niektorí z nich jazdili na jednohrbej ťave a niektorí na dvojhrebej a niektorí na trojhrebej a niektorí na úplne bezhrbej. Ale viete, ja som si pomyslel, „Ja sa nepripojím k žiadnej tej skupine, pretože by som bol zidentifikovaný len s tou určitou skupinou. Tak ja len budem stáť medzi nimi a poviem, „Sme bratmi.“

²⁰ Ja verím, že to bol Jakub, ktorý vykopal studňu a Filištínci ho od nej vyhnali. To najlepšie z mojej pamäti, on ju nazval „Zlomyselnosť“ alebo niečo také. Potom vykopal ďalšiu. On povedal, že ho Filištínci od nej odohnali, tak ju nazval „Spor.“ Vykopal ďalšiu. Povedal, „Je tam miesto pre nás všetkých.“ A to je, v čo ja verím. Tam je miesto pre nás všetkých.

²¹ A teraz, ja... jediná vec, ku ktorej som sa pripojil, odkedy som bol v hnutí plného Evanjelia... Som jeden z vás a myslím, že to je najbližšia vec k nebu, ktorá tam je. Ak existuje niečo bližšie, pokúšal by som sa to nájsť. Ale toto je to, čo som našiel a mám to rád a budem s tým stáť, dokým nepríde niečo lepšie. A očakávam, že príde niečo lepšie. Ako povedal Peter v dni Letníc, povedal, „Toto je to...“ A ak toto

nie je „to“, potom ja sa budem držať tohto, dokým „to“ nepríde. Potom ja sa len budem držať tohto, pretože je to veľmi dobré.

²² A potom som prišiel na to, že títo Kresťanskí Obchodníci – Obchodníci Plného Evanjelia stáli tak nejako rovnakým spôsobom v medzere medzi veľkými, skvelými organizáciami cirkví, pokúšajúc sa premostiť niečo, čo bolo... vytvoriť spoločenstvo zápasíac... nesnažiac sa rozbiť žiadne z ich organizácií alebo zlúčiť všetky do jednej, ale len priniesť spoločenstvo. A toto je ten dôvod, pre ktorý som sa pripojil. A to je jediná organizácia, ku ktorej patrím, je to toto, títo Obchodníci plného Evanjelia, pretože to je snaženie sa robiť to, čo si myslím, že je... bola by to veľká služba Bohu a jeho cirkvi priniesť medzi nás pocit, že nie sme rozdelení. My sme bratia a všetci sme obdržali rovnakého Ducha Svätého.

²³ Teraz, keď ti Boh dáva Ducha Svätého, On dáva ďalšiemu človeku Ducha Svätého. Ako hromada Branhamových – mám deväť bratov, a niektorý je tučný a nízky, vysoký a tenký a ja som pán Stredný. Tak oni... odlišní jeden od druhého, niektorí s blond vlasmi, niektorí s čiernymi vlasmi, niektorí kompletne bez vlasov. A tak ja som stále pán Stredný. Tak... ale vo vnútri, tam sme bratia. Zvykli sme chodievať von na zadný dvor a biť sa medzi sebou. Ale keď sme prišli na predný dvor a niekto skočil do niektorého Branhama, och! Och! To bolo potom veľmi zle.

Tak, toto je spôsob, akým si myslím, že by sme sa mali všetci cítiť, vidíte. Niekedy Boh robí veci, ktoré my... nemusia vyzeráť práve správne v našich očiach. Ale jednak, ak to robí Boh, povedzme na to jednoducho, „Amen“. Boh to robí akýmkoľvek spôsobom. A my sa tešíme na čas, keď...

²⁴ Minulý nedeľný večer som sedel na zhromaždení brata Bethanyho (kázal na tému znamenia šelmy) a ten muž tam udrel ústrednú myšlienku, ktorá rozochvela môjho ducha. Povedal, že práve cestou dole tam čaká niečo väčšie, niečo na ten spôsob, niečo, čo sa Boh chystá urobiť. Ja tomu verím, ukončiť túto vec a uchvátiť cirkev do slávy. Aké úžasné! Teraz nebudme len takí záhaľčiví, že budeme...

²⁵ Pamätajte, Boh nikdy nemení Svoje cesty. On zostáva... pretože Jeho Slovo... On je Slovo a Jeho Slovo nemôže zlyhať. On je nekonečný. Preto, ak Boh robí v niečom rozhodnutie, to musí navždy zostať tak. On nemôže ísť späť a povedať, „Pomýlil som sa.“ Vidíte, ja to môžem urobiť. Vy to môžete urobiť. Ale Boh nemôže, pretože On je nekonečný, vidíte. Jeho prvé rozhodnutie je večné.

minuli vykúpenie. Myslite na to miesto: že putujúca duša by mohla putovať von do tmy, a biedne slepá a nevie o tom; a počuje klopanie od Boha, a zarmucuje Ho toľkokrát, až nakoniec nikdy znova nezaklope. A zoberú učenie, alebo niečo, a žijú podľa toho zvyšok svojich dní - aby sa našli sklamaní v ten deň súdu.

Som vďačný, Pane, za týchto ľudí, ktorí zodvihli svoje ruky a povedali, „Bud' mi milostivý, Pane. Príď do môjho srdca, Pane Ježišu, a zjav mi samého Seba. A ja Ti vydám svoj život. Tu som. Ak je vo mne čokoľvek, čo nie je v poriadku, Pane... A ja sa pozerám na svoj vlastný život a vidím, že je tam veľa toho, čo je zlé. Potom, vezmi ma do Tvojho veľkého formovacieho domu a preformuj ma, a vezmi odo mňa všetko, čo je svetské a bezbožné.

¹¹² „A ďakujem Ti, Pane, že som sa nedostal na miesto, kedy by som prekročil tú líniu, ktorá môže... kde ju prekročíš a nikdy sa už nemôžeš vrátiť späť – zarmútiť Ducha Božieho poslednýkrát, a kde už nie je vôbec žiaden spôsob, ako sa vrátiť späť.“ Ako Judáš Iškariotský a oni, predal svojho Pána za tridsať strieborných. A my dnes robíme, pre popularitu a starosti sveta a náboženské organizácie a denominácie a vyznania viery - my Ho predávame za čokoľvek.

Ach, Pane, zmiluj sa nad poctivými srdcami. Žiadam za tých, Pane. Ach, so všetkým, čo je vo mne, žiadam o Božie milosrdenstvo, a vypočuj ma, Pane, vypočuj ma. A nech táto veľká túžba, s vierou vediať, že to je Boh, ktorý prehovoril do ich srdc... Je to Boh, ktorý robí tieto veci. Nech sa dvere srdca otvoria práve teraz a Ježiš vojde a stane sa Pánom situácie, berúc celý svet von a urobí z nich nové stvorenie v Kristovi Ježišovi.

Uzdrav tých, ktorí sú chorí, Pane. Cítim, že je tu toľko utrpenia, modlím sa za nich, Otče, aby sa teraz ten veľký Lekár dotkol tiež ich fyzického bytia, a urobil z toho Svoj domov - Jeho príbytok – kde môže natiahnúť svoje ruky na volanie (malé jemné volanie srdca), a veľký Lekár bude vykonávať tú prácu. Udeľ to, Pane. Vypočuj nás dnes. Žehnaj všetkých prítomných. Prosíme o to v mene Pána Ježiša Krista. Amen.

Teraz s našimi hlavami sklonenými, skutočne pokorne, jemne, spievajme túto starú pieseň cirkvi, „Milujem Ho, milujem Ho, pretože On prv miloval mňa.“ A teraz ver v to, o čo si žiadal, že to malé tiché klopanie, ktoré bolo v tvojom srdci, Ježiš vojde teraz dnu. Potichu, spievajúc to:

Milujem Ho, milujem Ho,

obmedziť svoje cesty. Mal by som byť iný. Mal by som sa dať do poriadku. Viem, že je vo mne niečo. Som... pozrite, preskúmal som svoj život s týmto Slovom a vidím, že sa v mnohých veciach mýlim.“ Rozhliadnite sa okolo a pozrite, aký dobrý... Je to Jeho dobrota, ktorá klope na dvere.

[Zjavenie 3:20]

¹¹¹ Bez ohľadu na to, čo sme urobili, ako veľmi sme zrehšili, koľkokrát sme to odmietli, koľkokrát sme povedali, že to urobíme neskôr. On je stále uprostred toho všetkého a klope. „A ak by akýkoľvek muž alebo žena otvorili svoje srdce, vojdem dnu a budem s nimi večerať.“ Pozrime sa, čo chce toto ráno, urobíte to, zatiaľ čo skloníme naše hlavy?

Ó, môj Ježišu, milujem Ťa, milujem Ťa. Ach, pre milosť, milovať Ťa viac, Pane! „Čo je to malé niečo, čo mi v mojom srdci stále hovorí, že musím prísť o niečo bližšie k Ježišovi? Čo je to?“ Chcete tomu dnes ráno otvoriť dvere? Teraz s každou hlavou sklonenou a každým okom zatvoreným, prosím, dolu vo svojom srdci buďte skutočne úprimní, len na chvíľu. Máte to tiché klopanie na vašich dverách (budem sa o chvíľu modliť), a úprimne by ste chceli vedieť, čo je tá malá vec vo vašom živote, že by ste Ho chceli nechať... Chceli by ste, aby On dnes ráno vstúpil?

Povedzte, „Brat Branham, modli sa, aby som mal vieru a milosť otvoriť len svoje srdce a nechať Ho vojsť. Chcem vedieť, čo to klope na moje dvere. Viem, že tam je niečo, čo klope. Možno je to bližšie chodenie, možno je to iná služba, možno je to vzdať sa, možno je to obdržanie Ducha Svätého. Zodvihli by ste svoju ruku k Bohu a povedali „Tu som, Pane.“? Boh ťa žehnaj. To je ono, práve všade. „Ja mám to malé klopanie na dvere môjho srdca.“ Myslím, že je to asi šesťdesiat alebo sedemdesiat percent ľudí.

S našimi hlavami sklonenými – teraz, náš nebeský Otče, „Je fontána,“ ako básnik povedal, „ktorá je naplnená Krvou vytekajúcou z Emanuelových žíl, kde hriešnici ponorení do toho prúdu strácajú všetky svoje trestuhodné škvrny. Ten hynúci zlodej sa radoval, že vidí tú fontánu vo svojom dni, a tam môžem ja, tiež biedny ako on, zmyť všetky moje hriechy.“

Teraz, Otče, sme vďační za týchto ľudí. A niektorí z nich možno... bez pochyb, vyznali kresťanstvo už dávno, ale oni majú skutočné presvedčenie, dostatočné nato, aby zodvihli svoje ruky. Čo, Pane, ak nemali dokonca ani rozhodnutie zdvihnúť svoje ruky? Potom

²⁶ Keď Boh dal človeku najlepšie opevnenie, aké mohol mať pre jeho... udržať ho vo vnútri, uzavrieť ho vo vnútri. Boh dal človeku Svoje Slovo v záhrade Eden – Svoje Slovo. A Eva urobila tú neuváženú, definitívnu, obrovskú... jednu z najneuváženejších vecí, aké kedy urobila, alebo aké kedy mohla urobiť, bolo to rozumovanie s Božím Slovom. Nerozumujeme; len veríme. Teraz, Boh nikdy nevyžadoval nič iné, len veriť Jeho Slovu. Toto je správne – Jeho Slovo. Musíme za tým stáť.

²⁷ Niečo sem len trochu vsuniem. Viete, že jedného dňa Biblia predpovedala príchod veľkého proroka, ktorý mal zhromaždiť spolu Izrael. A keď prišiel, viete, že prešiel rovno medzi ľuďmi a oni o tom nevedeli? A potom Ježiš hovoril jedného dňa učeníkom a povedal, „Syn človeka ide hore do Jeruzalema...“ atď.

Oni povedali, „Prečo hovoria zákonníci,“ (inými slovami, pisatelia Písma), „prečo zákonníci hovoria, že najprv musí prísť Eliáš a prinavrátiť všetky veci?“

²⁸ On povedal, „Hovorím vám, Eliáš, pravda, príde prv. Ale ja hovorím, že Eliáš už prišiel a vy ste to nevedeli,“ vidíte. On prešiel presne okolo; oni o tom nevedeli. Takisto Syn človeka. Oni pochopili, že On hovoril o Jánovi Krstiteľovi. Vidíte teraz, on bol len podivínom niekde dole pri rieke, divoký muž pokúšajúci sa utopiť ľudí v rieke, a tak ďalej, naozaj divné posolstvo. Ale to bol Boží predchodca. A to sa stalo, a oni o tom ani nevedeli.

²⁹ Ježiš prišiel. Predpokladám, že jedna tretina Židov nikdy o Jánovi nepočula. Predpokladám, že keď bol Ježiš na zemi, nie príliš veľa Židov... len jedna stotina obyvateľov zeme vedela, že On bol tu. On prišiel a odišiel.

³⁰ Zbor... Vy, katolícki ľudia, ako aj vy sa pokúšate vyhlásiť Sv. Patrika – ktokoľvek, kto poznal Sv. Patrika... On bol asi rovnako katolíkom, rímskym katolíkom, ako som ja. Ale pozrite sa na Johanku z Arku, to malé sväté dievča, ktoré videlo videnia, a tak ďalej. Čo ste urobili? Spálili ste ju na hranici ako čarodejnicu. Bola preč predtým, ako ste sa dozvedeli, že bola svätá, vidíte.

³¹ Viete čo? Nebolo by to hrozné, keby... Ježiš povedal, „Ako bolo za dní Noeho, tak bude za príchodu Syna človeka,“ kde bolo zachránených osem duší skrze vodu. Čo ak by dnes prišlo vytrhnutie a vzalo dvoch z Tucsonu a jedného z Phoenixu a okolo sveta – ako to celkové vytrhnutie bude - a tí, ktorí povstanú z mŕtvych, pôjdu Ho

stretnúť v povetrí a budú vzatí preč, záhadná vec? A potom, v jednom z týchto dní súd spadne na zem.

Hovoríte, „Nuž, nemalo byť najprv vytrhnutie?“ Už to prišlo a vy ste o tom nevedeli. Pomyslíte, koľko ľudí dnes zmizne na svete a nebude o tom dokonca ani slovo. Nebudete o tom nič vedieť. Dnes bude na svete chýbať päťsto ľudí a nebudete o tom nič vedieť. Žijeme v strašnom čase. Majme naše lampy pripravené.

Ja nehovorím, že to bude tak. Ja hovorím, čo ak by to tak bolo? Potom súd udiera a vytrhnutie je preč, vidíte. On už prišiel a vy ste to nevedeli.

Tak keď sa zhromažďujeme na týchto zhromaždeniach, zhromažďujeme sa pre jeden účel – to je slúžiť Bohu. Vložme naše životy do práce. Čo dobrého nám to urobí niečo napodobňovať? Prečo berieme náhradu, keď celé nebo je plné pravej letničnej moci a požehnaní? Prečo by sme mali prijímať náhradu?

Nemôžeš Božie požehnanie vyčerpať. Pros o hojnosť. Môžeš si predstaviť malú ryбку, okolo pol palca dlhú, tam vonku v strede oceánu, ktorá hovorí, „Radšej by som mala piť z tejto vody striedmo. Môžem ju vyčerpať.“? Nuž, znie to hlúpo. Potom je to hlúpejšie než to, myslieť si, že by si mohol vyčerpať Božiu dobrotu.

³² Ja... pozeral som sa pred chvíľou... je to pocta vidieť toho starého muža, otca a matku Carla Williamsa – po prvýkrát som mal to privilégium vidieť ich, ako viem – vstaňte. Myslím, okolo osemdesiatročných, nejako tak, a ako sa Boh staral o tento starý pár. Oni by mohli vyzerat' ako Carlov brat, nie jeho otec. A Tony povedal, že jeho matka tam vonku vyšla z toho auta a zatvorila dvere a kráčala ako malý vojak tam na druhú stranu. Ó, ó! Aký bol a je k nám Boh vždy dobrý!

Teraz, ak nie si členom týchto Obchodníkov Plného Evanjelia, vy, ľudia... Ako baptista, hovorím k vám, baptistom. Ako metodista, ja som metodista.

³³ Raz som kázal dole v Arkansase a bol starý muž na barlách a on bol uzdravený. On predával na ulici ceruzky. A on stál tú noc a on stál práve celé to zhromaždenie. To bolo okolo, och, myslím si, že päť alebo šesť tisíc ľudí zhromaždených tam v Robinsonovom Pamätnom Auditóriu [angl. Robinson Memorial Auditorium – pozn.prekl]. A on (na Malej Skale), a povedal, „Sláva Bohu, že ma uzdravil!“ Ťažko by ste mohli kázať. A on sa okamžite postavil a povedal, „Hej, brat Branham, chcem ti niečo povedať.“

¹⁰⁶ A starý černochoz pozrel na pastora a povedal, „Pastor,“ povedal, „ja si skutočne vážim každú kázeň, ktorú si kázal.“ On povedal, „Vážim si všetko, čo si povedal, pastor.“ On povedal, „A oceňujem každú výbornú pieseň, ktorú spieval zbor. Ale,“ povedal, „pastor, to nebolo to.“ On povedal, „Vieš, pozeral som sa na to slnko, ako tam zapadá.“ Vedel si, že moje a tvoje slnko tiež zapadá? Že svetlo našich tiel nás opúšťa?“

¹⁰⁷ To je pravda. To je pravda tu dnes ráno, ľudia. Slnko zapadá – zapadá vo vašom živote a v mojom, a zapadá čas civilizácie, a ona sa končí. A On stojí pri dverách - klope, túži, čaká. To malé klopanie, niečo dolu v tvojom srdci, čo hovorí, „To som Ja. Otvor už.“ - to je On. Gabe to začul a obrátil sa.

¹⁰⁸ Povedal ďalšiu vec. „Pastor,“ povedal, „vieš, ja som zlý strelec.“ On povedal, „Nevedel som zasiahnuť nič. Vieš, že som nevedel. A len sa pozri na ten úlovok – dosť, aby to vydržalo mne a mojej žene celý budúci týždeň.“ A povedal, „Vieš, že ja neviem trafiť nič, ale,“ povedal, „On mi to dal.“ Povedal, „Začal som o tom premýšľať, že On ma musí milovať, lebo by nebol ku mne tak dobrý.“

¹⁰⁹ Uvedomili ste si to niekedy? Dnes v Indii, malé deti, viem, ležia na ulici, a ich malé brušká sú nafúknuté, ich malé d'asná spustené takto, hladujú až k smrti; nejaká malá matka prosí, aby ste zobrali toho jedného, a je tam tisíc ďalších. Popoludní prichádzajú a berú ich na nosidlá alebo niečo také, a odnášajú ich na salamander [výhrevná pec, ktorá sa používa na vysušanie mokrych stavieb – pozn.prekl.] a hádzu ich dnu. Tam nie je žiaden Ján 14. Čokoľvek na zjedenie, tráva zo zeme, kôra zo stromu, alebo čokoľvek, čo môžu urobiť. Vyhadzujeme v našich smetiakoch dosť nato, aby sme ich nakrmili.

[Zjavenie 3:20]

¹¹⁰ Sedíme tu dnes ráno platiac okolo dolár a pol za trochu jedla tu. A máme dobré oblečenie, jazdíme na peknom automobile, bývame v peknom dome. Vy, podnikatelia tu, vaše firmy prekvitajú, ako vás počujem svedčiť. Boh je ku vám dobrý. Nemôžete si to uvedomiť? Prečo? On vás miluje. Viete čo? A to je dôvod, že to klopanie prichádza. „Stojím pri dverách a klopem, a ak by ktokoľvek počul môj hlas a otvoril dvere, Ja vojdem dnu a budem s ním večerať a on so Mnou.“

Teraz, ten tichý, jemný hlas, ktorý klope na dvere tvojho srdca, mohol už klopať toľkokrát, až to môže byť teraz počuť veľmi slabô. Ale budme jednoducho úprimní, len úprimní k Bohu a k sebe, len jednu minútu. To tiché klopanie tam dolu, ktoré hovorí, „Mal by som radšej

povaľačov [hanlivá prezývka pre letničných - pozn. prekl.], a nič iné. A jediná vec, ktorú Gabe musel urobiť, bolo v nedeľu ráno si zobrat' svoje biliardové tágo a ísť do biliardovej herne, alebo niečo také, a ísť sa baviť s chlapcami.

Ale jeho manželka bola skutočná oddaná svätá. A ona chodila do cirkvi a modlila sa a tiež jej pastor a všetci sa modlili za Gabea, pretože naozaj dolu v jeho srdci bol dobrým človekom. A on tam mal malé podnikanie, malý... na rohu, malé čistenie obuvi. On leštil topánky, aby získal dostatok peňazí na hranie biliardu, a on hral biliard. Tak on sa jednoducho nechcel dať do poriadku s Evanjeliom.

A pastor... Starý Gabe veľmi rád lovil. Tak pastor bol tiež lovec, tak zobral Gabea a šli loviť. Tak jedného dňa, po celodennom plahočení sa cez divočinu a močiare, boli to popoludnie na ceste domov. A mali toľko diviny, že ju ledva mohli uniesť. Mali králikov a vtákov všade na sebe idúc ďalej, a prišli ku starej známej ceste, ako prichádzali. Vyšli na vrchol kopca a šli dolu do malého mesta tam dolu.

¹⁰⁵ Bolo to v sobotu a zapadalo slnko. A pastor sa poobzeral okolo seba. Nepočul povedať Gabea nič už dlhší čas. A on sa rozhlíadal dookola a Gabe sa díval cez jeho ramená smerom k západu slnka, ako zachádzalo za západný horizont. A pastor sa obzrel späť a všimol si, že Gabe nič nehovoril, iba sa pozeral späť, ako išiel vpred.

A tak pastor išiel pár minút, a po chvíli pristála na jeho ramene veľká čierna ruka. A keď sa prekvapene otočil, starý Gabe mu hľadel do tváre so slzami tečúcimi po líkach, odkvapkávali dole, takto. On povedal, „Pastor, ráno ma nájdeš práve tam na tej lavičke prosebníkov.“ Povedal, „Potom pôjdem rovno späť a sadnem si hneď po boku svojej vernej manželky, a tam sa chystám zotrvať v tej cirkvi, až kým ma Boh nezavolá domov.“ A pastor sa, samozrejme, v úžase otočil. Povedal, „Gabe, ja som chcel, a čakal, a túžil, a roky sa za toto modlil.“ On povedal, „Gabe, je to vyriešené?“

On povedal, „Áno, pastor, je to vyriešené. Ale chcem tiež toho Ducha Svätého. A ráno pôjdem tam k lavičke prosebníkov, a buď ho tam dostanem, alebo práve tam zomriem.“

On povedal, „Gabe, vážim si to.“ Povedal, „Ale chcem sa ťa niečo opýtať, Gabe. Čo za kázeň som kázal, ktorá ťa k tomu inšpirovala. Chcel by som vedieť, ktorú kázeň som kázal, o čom som kázal. Alebo ktorú pieseň spieval zbor, ktorá ťa inšpirovala, aby si urobil toto skvelé rozhodnutie, Gabe?“

Teraz, on mal práve úplne svoje vlastné gastronomické jubileum. Tak on mal práve dobrý čas. Bol uzdravený, a to znamenalo pre neho všetko. A tak povedal, „Vieš...“ Stalo sa, že bol nazarénom. A povedal, „Vieš, počul som ťa hovoriť a bol som si istý, že si bol nazarénom.“ On povedal... potom povedal, „Ja som tiež...“ Povedal, „Potom som počul, že niekto povedal, že si bol baptistom.“ Povedal, „Väčšina tvojich ľudí tu sú letniční. Nechápem to.“

³⁴ Ja som povedal, „Ó, to je veľmi jednoduché.“ Povedal som, „Ja som letničný nazarejský baptista.“ Tak je to. My sme Kresťania, narodení z Jeho Ducha, obmytí v Jeho Krvi, čakajúci na príchod nášho Pána. Pán vám žehnaj.

Ak si obchodník alebo čokoľvek, dovoľ mi povedať ti niečo. Príď. Staň sa spoluúčastníkom. Nie len spriatelíš sa so skupinou ľudí, s ktorými si môžeš podať ruky, ale maj to, čo majú oni: Svätého Ducha. To prináša skutočné spoločenstvo.

³⁵ Viete, nemôžete nič vyrobiť. Nevyžaduje sa od teba, aby si niečo vyrobil. Od cirkvi sa nevyžaduje, aby niečo vyprodukovala alebo vyrobila ovocie. Ty máš prinášať ovocie. Nemôžeš povedať ovci, „Vyrob vlnu.“ Dovoľ mu len stať sa ovcou a prinesie vlnu. To je to, aký je ten problém na tom – my sa snažíme niečo vyrobiť. Nevyrábaj to. Buď... Len dostaň to vnútro do poriadku.

³⁶ Môžeš si predstaviť čierneho vtáka, ako hore sedí a vkladá si pávie perie do svojich krídel a hovorí, „Pozrite, ja som páv.“? On sa pokúša niečo do toho vložiť, čo nikdy nevyrástlo z toho vnútra. A my nachádzame príliš mnoho toho medzi našimi letničnými skupinami. Budme skutoční, originálni, znovuzrodení letniční. Hovorím teraz, to je jediná vec, ktorú som kedy po tejto strane neba našiel, ktorá mi dáva tú istotu, že moje hriechy sú preč a som znovu narodený z Božieho Ducha. Potom máš niečo, kotvu v sebe, ktorá drží.

Dobre, ja som sa nesnažil vziať vám tak veľa času. Viem, že musíte ísť. Som trochu jedným z tých zdĺhavých spoločníkov. Trvá mi to asi hodinu, kým začnem, a potom kážem okolo dvoch hodín. Potom mi to trvá asi tri hodiny, kým skončím. A tak, predsa len nebudem tak radikálnym dnes ráno. Tak my si vážime váš príchod.

³⁷ A ja bývam teraz tu v Tucsone, tu v starom dobrom Jeruzaleme. Budem raz alebo dva razy dolu, brat Tony, ak Pán dovolí, pomôcť nejakou a navštíviť všetkých vás – všetkých prebudenia. Vám, slúžiacim bratom, ja som sem nikdy neprišiel, aby som postavil zbor. Ja sem prichádzam, aby som pomohol, čo je už postavené, prispieť mojim

ťahom všetkému, čím vám môžem pomôcť, bratia, získať duše tu, v Tucsoň; nikdy nezačínať niekde zhromaždenie, dokiaľ to nie je spoločné zhromaždenie alebo niečo, čo by sme mohli mať spolu. Nikdy som neprišiel vytvoriť žiadnu cirkev. Nie veru! Máme ich spústu. Čo potrebujeme, je naplniť ich znovuzrozenými kresťanmi. Tak veru!

Tak ja som tu, aby som priložil svoju ruku k dielu a pomohol každým spôsobom, akým môžem, a každým dverám, ktoré sú otvorené, vydať to svedectvo o spásonosnej milosti nášho Pána Ježiša Krista, a naplnení Jeho Duchom, ktorý ma zachováva všetky tieto roky. Teraz, veľakrát... Videl som Tonyho pred chvíľou povedať, „Musel som si napísať, brat Branham, čo som chcel povedať.“ Ja tiež. Viete, keď sa stávajú trochu starými, už nemyslíte tak, ako ste zvykli kedysi.

³⁸ Nieкто na druhý deň povedal, povedal, „Brat Branham, koľko máš rokov?“

„Ó,“ povedal som, „minul som dvadsaťpäť.“

„Koľko?“

Povedal som, „Minul som ich druhý krát.“ Tak, už nie som viac dieťa. To je ten dôvod, že strácame v strede vlasy, brat. To je pravda. To je pravda.

Dobre, každý miluje Pána? Ó, nádherné! A teraz, odložme každé malé bremeno a každú malú starosť. A som zvedavý, či to nebude teraz príliš nepohodlné, sedeli sme tu dlho, keď by sme len mohli povstať, iba na chvíľu, k modlitbe. A teraz, kým stojíme, prečítam kapitolu alebo verš z Biblie, kým vy pozorne počúvate, ak budete. Budem čítať z knihy Zjavenia Ježiša Krista, začínajúc štrnástym veršom tretej kapitoly:

A anjelovi zboru Laodičanov napíš: Toto hovorí Ameň, ten verný a pravdivý svedok, počiatok stvorenia Božieho:

Znám tvoje skutky, že nie si ani studený ani horúci. Bárš by si bol studený alebo horúci!

Takto, že si vlažný, ani studený ani horúci, vyplujem ťa zo svojich úst.

Lebo hovoríš: Som bohatý a zbohatnul som a nepotrebujem nikoho, a nevieš, že si ty biedny a mizerný na poľutovanie a chudobný i slepý i nahý.

¹⁰¹ Budete niečo... Nebudete sa musieť pokúšať hovoriť, „No, musím urobiť toto.“ Existuje vo vás niečo, čo vás núti urobiť to. Nutkanie vo vašom srdci vás pohne k modlitbe. Božská láska prúdi do tvojej najvnútornejšej bytosti, až dokým nedokážeš obsedieť. Modlitebné stretnutia z vás len tak tečú, ako voda z artézskej studne.

¹⁰² Zvykol som prechádzať... Keď som bol počas niekoľkých rokov horárom, prechádzal som vedľa veľkého starého prameňa. Ten len tak bublal, takto. Raz som sa tam posadil vedľa toho prameňa a povedal som, „Prečo si tak šťastný?“ Ach, tá voda bola výborná! Napil som sa vody a povedal som,

„Prečo si tak šťastný? Si šťastný, lebo z teba pijú králiky?“

Ak by on mohol hovoriť, povedal by, „Nie.“

„Pretože jelene z teba pijú?“

„Nie.“

„Pretože ja z teba pijem?“

„Nie.“

„Prečo si tak šťastný? Prečo si takto bubleš?“

Ak by mohol hovoriť, povedal by, „To nie ja si takto bublem, brat Branham. To je niečo za mnou, čo ma tlačí, núti neustále bublať.“

[Filipanom 1:21]

¹⁰³ My ženieme sami seba, aby sme robili tie veci; ale keď je tam Duch Svätý, robíme to Božskou láskou. „Pre mňa žiť je Kristus a zomrieť je zisk,“ povedal Pavol. Samozrejme. Teraz, nech jeho pomazanie hojivou masťou príde na naše oči. Na záver... Nechcem vás tu držať všetkých, až kým budete celkom unavení. To je prvýkrát, alebo druhýkrát, čo som s vami. Odpusťte mi, ak som bol príliš zdĺhavý. Dovoľte mi zakončiť povediac...

¹⁰⁴ Dole na juhu, mali sme starého letničného farebného brata tam dole, ktorý... On bol naozaj skutočným služobníkom Kristovým. Bola tam istá stará čierna sestra, ktorá prišla do cirkvi. A ona bola naplnená Duchom Svätým a mala taký výborný charakter. A ona mala manžela, on bol starý dobrý chlapík. Jeho meno bolo... oni ho volali Gabriel. My sme ho volali Gabe, skrátené.

A tak, nijako sme ho nemohli dostať do poriadku s cirkvou. On jednoducho nechcel prísť do cirkvi. Povedal, že... Ach, chlapci dolu pri biliardovej herni, kam on chodil, povedali, že je to banda svätých

⁹⁸ A mama zvykla brať tú masť z mývalov a to bol všeliek v našom dome – to, a masť Barbed Wire Liniment. A ona... My sme si zobrali šálku a oni nám naliali tú starú masť Barbed Wire Liniment a natierali. A potom, keď sme sa cítili zle, vzali sme tú mývaliu masť.

⁹⁹ A mali sme jednu malú izbu a bolo tam podkrovie. Museli sme vyjsť hore schodmi ako tieto, zábradlie vyrobené zo stromčekov. A my, deti sme spávali hore na slamených matracoch. A tam nad tým slameným matracom bola perina. A potom, šindle boli položené vo svetle mesiaca, a tak... Bola tam diera a mohol cez to prefúknuť sneh, tak tam dávala kúsok plachty ponad nás, aby sa sneh nedostal počas noci na naše tváre, na túto skupinku malých Branhamovcov. A my sme boli dvaja pri nohách, dvaja pri hlave a dvaja v strede. Jednoducho sme mali všetky spôsoby spania – váľania sa tam ako malé prasiatka a udržujúc teplo jeden druhému.

Raz za čas jeden z nás vyšiel spopod tej plachty, keď fúkal studený vietor, a my sme ochoreli. A dostalo sa to do našich očí a poznáte to, keď sa ten nepríjemný hnis dostane do vašich očí. Mama to volala „hnis“. Povedala, „Dostať hnis do očí.“ Nuž, ja som sa ráno prebudil a mama zavolala, „Billy, pod' dolu. Je čas ísť do školy.“ A ja som povedal, „Mami, mám ten hnis v očiach. Nevidím.“ Humpy, môj brat, zobudil sa (volá sa Edward, my sme ho volali Humpy len zo žartu), a povedal, „Mám v očiach ten hnis.“

Počul som, ako tá stará mývalia masť buchla na peci. Ona to priniesla celé rozmrazené. Potom mama vyšla hore schodmi a šúchala a masírovala tie oči. A verte alebo nie, hnis zmizol. Mývalia masť bola všeliekom na hnisavé oči.

¹⁰⁰ Poviem vám, v cirkvi prišlo studené obdobie a mývalia masť vôbec nebude fungovať. Ale Ježiš povedal, „Radím vám kúpiť si očnú masť“ – Ducha Svätého. Dostali ste... stali ste sa tak slepými, aká je cirkev, až nedokáže vidieť Boha; vidí len tie organizácie. Vidí len to, čo môže vidieť pred sebou. Nikdy nepozera tam na ten skorý príchod Pána. Mývalia masť už tomu nikdy nepomôže, ale masť Ducha Svätého otvorí vaše oči a budete si môcť uvedomiť, že prítomnosť Ježiša Krista... A On je ten istý včera, dnes i naveky. On je Boh a môže namasť vaše oči Svojím Duchom Svätým.

Zabudneš, či si metodistom, baptistom alebo jednotárom alebo dvojičiarom alebo trojičiarom alebo Cirkvou Božou alebo nazarénom alebo pútnikom svätosti. Budeš Kresťanom narodeným nanovo z kráľovstva Božieho.

Radím ti, aby si si kúpil odo mňa zlata prečisteného v ohni, aby si zbohatol, a biele rúcho, aby si sa odial, aby sa neukázala hanba tvojej nahoty, a kollyrium pomazať svoje oči, aby si videl.

Ja všetkých, ktorých milujem, karhám a otcovsky trescem. Rozhorli sa tedy a učia pokánie.

Hľa, stojím pri dverách a klepem. Keby niekto počul môj hlas a otvoril by dvere, vojdem k nemu a budem večerať s ním a on so mnou.

Tomu, kto zvíťazí, dám sedieť so sebou na svojom tróne, jako som i ja zvíťazil a sedím so svojím Otcem na jeho tróne.

Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí sborom!

S našimi hlavami sklonenými a našimi srdcami, modlíme sa. Pane Ježišu, ďakujeme Ti dnes ráno, náš láskavý a majestátny Bože, ktorý si priniesol späť Pána Ježiša zo smrti a predstavil nám Ho dnes ráno vo forme Ducha Svätého; to presvedča naše srdcia na bližšie kráčanie s Ním, to, ako vidíme, že ten deň sa tiahne ku koncu... Ten deň času teraz čoskoro prechádza do večnosti. Blížime sa k tým brehom. Môžeme počuť tie príboje. Ó, Bože, toto je nebezpečná hodina – ako sme tu čítali, tento posledný cirkevný vek, Laodicea – kde sa tam približujeme k brehu. A bohatstvo a veci tohto sveta oslepujú oči ľudí. Ó, modlíme sa, Bože, aby sa naša kotva zachytila na Skale Vekov a čakala na svitanie. Daj nám to, Pane.

Požehnaj toto hnutie od Boha, nazvané skupina Obchodníkov Plného Evanjelia. Modlíme sa, aby si požehnal túto istú skupinu tu v Tucsone. Nech to rastie, dokým táto Ramada bude musieť zložiť tieto steny a rozšíriť tento stan, aby udržal znovuzrodených kresťanov, ktorí budú prichádzať dnu. Udeľ to. Požehnaj toho brata, ktorý prichádza s tým prebudením so stanom do mesta. Nech je to nástroj, ktorý pomôže priviesť duše do týchto zborov a do kráľovstva Božieho. Požehnaj brata Bethany v Prvom Zhromaždení [angl. The First Assembly – pozn.prekl.], ako on pokračuje svoju veľkú prácu tam hore, pre kráľovstvo Božie, Pane. Ako sa modlíme, aby si Ty s ním pokračoval a so zbormi, po celej krajine!

Teraz, ako čakáme na Teba, nech nám dá Duch Svätý výklad a prinesie ten kontext toho textu do svetla, pretože to prosíme v Ježišovom mene. Amen.

Môžete si sadnúť. Zastavili ste sa niekedy, aby ste sa na chvíľu zamysleli, že toto by mohlo byť naše posledné stretnutie sa spolu? Viete, že tu môže byť niekto z nás, ak prídeme späť na ďalší deň zhromaždení, my... bude niekto z nás chýbať? My nevieme, čo sa stane. A tak, toto môže byť náš poslednýkrát v skupine, ako je táto, a ako sme združení a jeme spolu na tejto zemi.

³⁹ Ale pamätajte si, prichádza čas, kedy sa stretne znovu, nie na raňajkách, ale na večeri, ó, kde bude tá veľká hostina Božia, a svadba Baránkova, a veľké stoličky sú rozťahnuté od neba k nebu a vykúpení všetkých vekov budú sedieť za stolom oproti jeden druhému. To bude nádherný deň! Čakám na to.

Teraz chcem vziať nejaký text, aby som k vám dnes ráno hovoril, iba na niekoľko minút. Nebudem vás držať dlhšie, iba toľko, koľko budem môcť. Chcem hovoriť... Mal som zopár miest Písma a mám tu napísaných niekoľko poznámok, z ktorých by som chcel hovoriť na niekoľko minút na tému „Dvere vo Dverách“.

⁴⁰ Teraz, toto je veľmi nezvyčajná scéna, ktorú vidíme dnes ráno v našom prečítanom Písme. Je nezvyčajná v mnohých spôsoboch, pretože to je... Jedno z najviac dojímavých Písam, ktoré sú v Biblii, je toto Písmo tu, pretože hovorí o veku, v ktorom žijeme. Hovorí, kam je v tomto veku Ježiš Kristus vystrčený, z Jeho vlastnej cirkvi a stojí klopúc na dvere a snaží sa dostať späť dnu. A bohatstvo a radosti tohto sveta Ho vyhnali z cirkvi, až kým sa cirkev nestala celkom vlažnou... Je to veľmi dojímavý obraz. Zo všetkých iných cirkví, v tomto cirkevnom veku... Ja som práve cez ne v mojom zbore prechádzal; a vracajúc sa teraz späť, začiatok sedemnástej, berúc týchto sedem pečatí. A teraz v tom nachádzame, že všetky iné cirkvi v tých cirkevných vekoch prijali, ale posledný cirkevný vek, Laodicejský, Kristus bol zobrazený od ľudí. A oni Ho vystrčili von z cirkvi a On sa po tom snažil dostať späť, bol vonku a klopal na dvere. Stali sa slepými. Veľmi nezvyčajné.

[Kološanom 2:2]

⁴¹ Ale viete, niekedy sú to nezvyčajné veci, v ktorých sa zjavuje Boh. Boh sa zjavuje v nezvyčajnosti, pretože Boh je nezvyčajný. On robí nezvyčajné veci. On sa zjavuje v nezvyčajný čas. A On je viditeľný v nezvyčajný čas, keď... čase, v ktorom by ste nečakali, že by ste... On tam bude. Predsa len tam je. Veľmi nezvyčajné. „On pracuje záhadnými spôsobmi,“ Biblia hovorí, „ako koná Svoje divy.“ A tak to Ho robí nezvyčajným.

Stone Street (Kamennou ulicou) alebo nejakou z týchto hlavných ulíc, a ten muž bol taký chudobný, že nemal žiadne oblečenie a bol mizerný, úbohý a bez akéhokoľvek oblečenia, nahý; alebo nejakú ženu, úplne nahú, slepú, a nevedela o tom...

Nuž, ak by to vedela, alebo ak by to on vedel, snažili by sa niekam dostať, kde by našli nejaké oblečenie. Ale ak o tom nevedia, potom choď a snaž sa im to povedať, oni povedia, „Staraj sa o seba.“

⁹⁵ Nuž, to je presne to, čo povedal Ježiš Kristus, aká bude Letničná cirkev v posledných dňoch – vlažná a bude bohatá. Sme asi tak bohatými, ako ktokoľvek z nich. Boli sme, keď sme boli na misii, mali sme spasenie. Teraz sme povstali s veľkými pozíciami, ako táto, s väčším počtom a s veľkými dobrými vecami. A kde sa nachádzame? Presne ako ostatní z nich. A Ježiš tak povedal.

⁹⁶ Ale v strede toho všetkého, On stále klope. „Ak ktokoľvek (individuálne) bude počuť Môj hlas a otvorí dvere, Ja vojdem a budem večerať s ním a on so Mnou.“ To je to, kam sme sa dostali – nahý, slepí. Slepí! Skutočne slepí, duchovne slepí. Nemohol by si im nič povedať.

Viete, my sme boli vychovaní strašne chudobne dolu v Kentucky. Môj starý otec bol poľovník a skutočne dobre známy poľovník. Zvykol poľovať na mývaly. Nevie, či vy ľudia tu... nie je dosť vody v Arizone, aby ste mohli mať mývalov, domnievam sa, ale oni majú... Tam dolu majú mývalov. Lovili mývalov. Koľko z vás vie, čo je to lovenie mývalov? Dobre, pozrite sa na kentačanov. Ó! V poriadku. Nuž, cítim sa, akoby som si mohol dať dolu oblek a ešte trochu kázať. Cítil som sa trochu ako poviazaný, ale teraz sa cítim celkom dobre.

Ó! Koľko z vás vie, čo je to slamený matrac? Hm, hm. Dobre, chcem vám poďakovať. Nakoniec sa cítim ako doma. Áno, to je dobre. Môj kukuričný chlieb, kukuričná kaša pod mojím čiernookým hráškom, repa – jedli ste to už niekedy? Ó! To je... Teraz sa máme dobre. Áno, veru tak, to je dobré!

⁹⁷ A starý otec niekedy chytal mývalov, robil z nich masť. A čo oni mali... malú plechovku. My sme si nechávali tú malú plechovku od kypriaceho prášku. Mama mala jednu, s ktorou vykrajovala koláčiky, k plechovkou z kypriaceho prášku. A ona robila vynikajúce, veľké koláčiky. Mohol si si zobrať z vrchu a spodok sa odlepil. A natrieť melasou, a kúsok domáceho masla – bolo to skutočne dobré. Bolo by to dobré práve teraz. Tak nejak som dnes ráno preskočil na moje melasy, tak viete, že niečo také by sa naozaj dobre hodilo.

vybranou cirkvou, povolanou. Pozerajte, čo obaja anjeli urobili, potom budete mať to posolstvo.

⁹¹ Nie je to zvláštna vec, tých dvoch poslov – presne, čo Boh povedal v posledných dňoch – nikdy nebol žiaden človek tam dolu na poli, v tých všetkých dňoch Moodyho, Sankeya, Finneya, Knoxa, Kalvína, počas tých dní, nikdy nebol nikto, ktorý by mal meno končiace sa na h-a-m (G-r-a-h-a-m), až do tohto dňa. Vidíte toho posla do tej formálnej cirkvi? Vidíte, otec národov.

⁹² Teraz, cirkev duchovne nebola taká na začiatku – Letnične zobrazená. Sledujte toho posla, ktorý prišiel do tej cirkvi. On si sadol a rozprával sa s Abrahámom. Povedal, „Kde je tvoja žena, Sára?“ On ho nazval Abrahámom, ktorého meno bolo Abram. Povedal, „Kde je tvoja žena, Sára?“ Jej meno bolo S-á-r-a; teraz je to S-á-r-a-h. On ju nazval S-á-r-a-h.

Povedal, „Ona je v stane za tebou.“

⁹³ On povedal, „Ja (osobné zámeno) ťa navštívim podľa času života.“ A Sára... On povedal, „Prečo sa Sára zasmiala, keď som to povedal?“ Tam On je.

Prečo by to bolo? My musíme mať Ducha, ako je ten, navštevujúc cirkev – prorockého ducha, ducha rozoznávania. A keď to prichádza, ľudia to odmietajú. Prečo? Je to Laodicea. My sme stále spojení s vyznaniami viery a vecami, až to nemôžeme akceptovať. To je pravda. „Stojím vo dverách a klopem. Ak ktokoľvek počuje môj hlas...“

„Ó, moja viera neprijíma to... tie veci.“

Potom máš zlú vieru. Viera... Viere, skutočná originálna Božia viera bude potvrdzovať každé zaslúbenie Božie s „Amen,“ pravdivý Duch Svätý. Prečo? Duch Svätý napísal Bibliu. Hovorí to tak. Muži dávna, pohnutí Duchom Svätým, napísali Bibliu. Ako by potom mohol byť vo vás Duch Svätý a zapreli by ste to? Nemôžete to urobiť. Formy pobožnosti, povedal prorok, a zapierali by moc, ktorá oslobodí mužov a ženy od hriechu a vecí tohto sveta. Bože, zmiluj sa nad nami. Ó! Nejaká nábožná viera, ktorú máš, ktorá zapiera Slovo Božie, choď preč od toho. Nech je Slovo Božie pravdou. Tak veru.

⁹⁴ Všimnite si. On povedal, „Nevieš, že si nahý, mizerný, chudobný, úbohý a slepý, a nevieš o tom?“ To je tá mizerná časť. (Hneď budeme končiť.) Chceme, aby ste to pochopili, „nevieš o tom“. Ak si teraz videl nejakého muža kráčajúceho dolu touto hlavnou ulicou –

⁴² A to je ten spôsob... my sa dostaneme do obvyklého smeru vecí a minieme Boha. Je to nezvyčajnosť, ktorá mnohokrát privádza Boha - nezvyčajné veci, niečo... Stávame sa tak zviazaní určitou náukou, alebo niečím, čomu sa snažíme slúžiť, a potom, ak všetko nejde presne podľa toho, ako si myslíme, že by malo, potom to odmietame. „Nie je to od Boha.“ Robíme obrovskú chybu.

⁴³ Boh sa zjavuje, a potom ukrýva v tej istej veci, v ktorej sa zjavil, všimnite si to. On sa v niečom zjaví a odíde a skryje sa. Ako semeno. Zjavuje sa v krásnom kvete, potom ho nechá zhníť. Ale On sa skrýva, aby mohol zase prísť. A Boh to tak robí. On je veľmi nezvyčajný. Nezvyčajný čas, nezvyčajný spôsob, a niekedy v malých veciach.

⁴⁴ Mnohokrát neúspešne hľadáme Boha, pretože to je... myslíme, že je to príliš malé. Premýšľal som o tom pred pár minútami, keď sme hovorili o veľkosti tejto skupiny obchodníkov, alebo o tom, aký máme malý zástup. No, mal som tú česť hovoriť k veľkým zástupom. V Bombaji, Indii, som mal 500 000 na jednom zhromaždení. V Afrike, Južnej Afrike, okolo... možno 250 000 na jednom zhromaždení. Ale kde som zistil, že to bolo najpríjemnejšie a najpožehnannejšie, to bolo, keď sme mali malé chatové modlitebné stretnutia. Boh je na nezvyčajnom mieste a v neobvyklých veciach.

⁴⁵ Pripomína mi, (že tento Kanadčan tu hovoril pred chvíľou o mojich dobrých priateľoch z Kanady), pred nejakým časom... Kráľ George, za ktorého som mal tú česť sa modliť, ako viete, že mal sklerózu multiplex - Pán ho uzdravil. A on prišiel do Kanady, ešte keď trpel na tú sklerózu. A on bol galantný muž. A keď prišiel dole do Vancouvera, zavreli všetky školy, aby mohli ísť von a zobrať svoje... Dali im malú britskú vlajku, aby mávali na počesť Kráľa, koruny, ako bude prechádzať okolo.

⁴⁶ A môj dobrý priateľ, brat Ern Baxter, keď sme to počúvali vo vysielaní, ako sa to dialo - on a jeho krásna kráľovná sediaci tam... A sedeli sme v miestnosti a nikdy na to nezabudnem. Ern bol tak rozrušený, že vyskočil zo stoličky a rozprestrel svoje ruky a objal ma a začal plakať. A ja som povedal, „Prečo si taký rozrušený, brat Baxter?“

On povedal, „Brat Branham, to je môj kráľ!“

Myslel som si, „Ak to mohlo urobiť Kanadčana cítiť sa takto, keď vedel, že okolo prechádza jeho kráľ, čo by to malo robiť so znovuzrodenu cirkvou, keď prechádza Ježiš?“

Mal tam vtedy ešte sklerózu multiplex a sedel vo svojom voze (jeho automobile), a sedel vzpriamene, aj keď povedal, že strašne trpel kvôli tým vredom a jeho chrbát ho tak veľmi trápil.

⁴⁷ A učiteľia vyhnali všetkých tých malých kamarátov, aby išli mávať tými vlajkami. A potom, čo sprievod skončil, deti sa pravdaže mali vrátiť do školy. A keď sa vrátili do tej školy, všetci prišli spať, okrem jedného malého dievčatka. A učiteľka sa zľakla, keď kontrolovala zoznam žiakov a jedno malé dievča tam nebolo. Tak povedala, „Musím ju ísť hľadať“; vzala deti a odišli do ulíc hľadať to malé dieťa. A po chvíli učiteľka našla tú malú kamarátku stáť vedľa telegrafného stĺpu a srdcervúco plakať.

A ako plakala, a... učiteľka povedala, „Čo sa stalo, srdiečko?“ Povedala, „Nepodarilo sa ti zamávať vlajkou na kráľa?“

Ona povedala, „Áno, mávala som vlajkou na kráľa.“

Ona povedala, „Podarilo sa ti uvidieť kráľa?“

„Áno, videla som kráľa.“

„Nuž,“ povedala, „potom kvôli čomu plačeš?“

Ona povedala, „Viete, ja som taká malá. Videla som kráľa, ale on nevidel mňa.“

⁴⁸ No, to môže byť tak s kráľom Georgeom alebo ktorýmkoľvek iným kráľom, ale nie je to tak s Kráľom Ježišom. Nezáleží na tom, aké malé zhromaždenie ti dal, aby si mu bol pastorm, aká malá práca sa to zdá byť - hoci len hovoriť k rozvážačovi mlieka alebo doručovateľovi novín – On to uvidí. Nemôžeš urobiť nič pre Ježiša bez toho, aby to On nevedel. Musíte pamätať, On vie o každej malej veci, ktorú robíte, a On vám dá všetko uznanie za to, čo ste boli poverení urobiť. Nezáleží, aká malá vec to je, urobte to akokoľvek. Ak chcete mávať svojou malou vlajkou, mávajte. On je v tej neobyčajnej veci. On môže získať dušu.

⁴⁹ Domnievam sa, že to bol Dwight Moody – alebo sa mýlim? Nemusel to byť on. Jedna stará sestra mala na srdci bremeno, ona chcela získať dušu pre Krista. Jej zamestnanie bolo pranie šiat. Myslím, že to bolo pred stopäťdesiatimi rokmi. A ona si odkladala peniaze, kým nemala našetrené tri doláre a prenajala si starú stajňu pre kone za dolár týždenne. A ona tam išla a upratala ju, a vzala svoju lavicu na pranie a urobila oltár, a postavila kazateľňu a mydlová pena bola stále na tej starej lavici na pranie. Získala nejaké traktáty a začala ich rozdávať. Toto boli tie skoršie dni tu v Amerike.

by ste tie dvere otvorili a nechali Slovo Božie vstúpiť dnu, aby sa stalo vaším Pánom... „Nestarám sa o to, čo hovorí to vyznanie viery. Ak tak hovorí Biblia, si mojím Pánom.“

[Luk. 4:41, Ján3:3]

⁸⁷ Musíte byť znovuzrodení, a keď ste znovuzrodení, potom musíte byť naplnení Duchom Svätým. Bez ohľadu na vyznania viery, čo je... Nič z toho. Povieť, „No, verím, že Ježiš je Syn Boží.“ Diabol verí to isté. Musíte byť znovuzrodení. Každý sa bojí toho nového narodenia. Ach, ja viem, že hovoríte o sebe, že ste boli znovuzrodení, ale myslím si, že náš život niekedy hovorí tak hlasno, že naše svedectvo nie je počuť, rozumiete.

⁸⁸ Pôrod je neporiadok, nestarám sa o to, kde to je. Prepáčte za tento výraz, ale ak je pôrod v chlieviku, je to neporiadok. Ak je to v stajni pre kravy, to je neporiadok. Ak je v nemocničnej izbe, to je neporiadok. Ak je pri oltári, to je neporiadok. To urobí, že vyhniješ svojmu vlastnému mysleniu. To urobí, že všetko zahodíš. Veci, ktoré ste kedysi milovali celým svojím srdcom, vzdáte sa ich, aby ste dovolili tomu tichému klopaniu... Nestarám sa o to, či to je misia niekde na rohu.

⁸⁹ My ľudia tu vonku veríme veľkým veciam, my Američania. Chceme veľké klobúky, veľké autá a veľké denominácie, viac v učení a viac v denominácii. Všetko, čo chceme, sú veľké veci; a Boh je za malým, tichým hlasom.

My chceme veľa hrmotu a hluku. Nejaký farmár raz vzal voz a išiel na pole. A keď išiel, to udieralo a hrmotalo a robilo veľa hluku. A keď išiel naspäť, prechádzal cez tie isté hrbole a dokonca sa ani nepohol. Bol naložený dobrým tovarom.

My chceme učenie. „Naša denominácia je najväčšia. Máme toto... Chvála Bohu, porazili sme túto skupinu tuto. Porazili sme túto skupinu tuto v platení peňazí, dávaní zlata a vo všetkom inom. A kto privedie najviac ľudí do cirkvi?“ Nič proti tomu. To je všetko v poriadku. Ale tu je to, čo sa snažím povedať – to ešte nie je to! To je v poriadku priviesť ľudí do cirkvi. Áno. Ale Ježiš povedal, keď nejaký človek vyšiel von a priviedol nového prívrženca viery, povedal, čím sa stal? Dvojnásobné dieťa plné pekla viac než na začiatku.

⁹⁰ Počúvame programy Billy Grahama... kde nemám nič čo povedať proti tomu veľkému evanjelistovi. Určite nie. On je muž Boží a Boh ho používa. Ale kde on je? Dolu v Sodome. Pamätáte si ten typ? Išli tam dvaja anjeli dolu do Sodomy, predobraz, ktorý Ježiš povedal, by bol taký istý, ako pri Jeho príchode. Ale jeden ostal s Abrahámom, tou

⁸⁴ Povedal som, „Nie, nie tá opitá, bitkárska, hanebná skupina. Nie, drahá. Sme narodení z nebeského Ducha. Prišli sme odtiaľ, kde je čistá rýdza svätosť, kde sú anjeli a spravodlivosť pred Bohom,“ povedal som, „Žijeme tu ako národ, určite. To je pravda. To je náš národ, čo sa tu snažíme... Ale naše... 'Príď kráľovstvo tvoje, buď vôľa tvoja na zemi, ako je v nebi.' Preto, keď sme narodení zhora a všetky hriechy sú presunuté rovno dole do priepasti, to je Duch Boží, ktorý prichádza – Stvoriteľ - do nášho srdca, a On usmerňuje náš charakter. Neklameme, nekradneme, nepodvádzame. Úprimní, bezúhonní, chodíme ako občania neba, pretože nimi sme, ak sme narodení z Ducha Božieho.“

A tak mnohí z nás sa stávajú zmätenými a používajú nejaké malé izmy a senzácie a veci, a nazývajú to Duchom Božím. To je dôvod, prečo sme tak váhaví, ako sme dnes - celý cirkevný systém. Je to hrozné. A napriek tomu všetkému, Ježiš stále stojí pri dverách. Vyhodený von, ale ešte...

⁸⁵ Ešte jedny dvere by som chcel otvoriť - dvere viery - potom skončím. Je ich okolo tucet, ktoré som si tu zapísal, ale tie preskočím. Dvere viery. Poviete, „Prišli by ste dole k Obchodníkom Plného Evanjelia?“

„Čo?“

„Plného Evanjelia...“

„To je proti mojej viere.“

[Ef. 4:5]

Existuje len jedna viera. To je pravda. „Jedna viera, jeden Pán, jeden krst.“ To je pravda. „No, to je proti mojej viere.“

[Ján 1:1,14]

⁸⁶ Možno nechcete Ježiša, aby sa postavil v tých dverách vašej viery. Máte svoju vieru postavenú na nejakých učeniach nejakej cirkvi, nejakej denominácie. A to je tam, kde je vaša viera uzavretá sama v miestnosti. A nechcete pustiť Ježiša dnu, ktorý je Slovom. „Na počiatku bolo Slovo,“ povedal Svätý Ján 1. „Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh... a to Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami.“ On je večným Slovom.

A tvoja viera... Hovoríte, že dni zázrakov pominuli a neexistuje nič také ako hovorenie v jazykoch a prorokovanie, a tie nezmysly, ktoré sa dnes v Letničných cirkvách dejú. Neexistuje nič také, ako toto. Možno ste zanechali nejaké vyznanie viery vo dverách vašej viery. Ak

⁵⁰ A každý pozrúc sa na to, zahodil to. Zhodou okolností ona bola metodistkou. A tak, oni to zahadzovali. A v tej dobe boli metodisti ako letniční, boli hromadou fanatikov. Ležali tam v budovách školy, a padali pod mocou Božou, a liali si vodu na svoju tvár a... Nehovorte mi - bol som priamo na tých zhromaždeniach, vidíte. A keby ich jednoducho nechali tak, namiesto toho, aby ich priviedli naspäť - proste ich nechať ísť ďalej - boli by letniční, vidíte.

Ale potom, táto stará chudinka rozdávala tieto traktáty, a, ó, všetci ich hádzali na ulicu, a to bolo... Ona stála, plakala, pretože ju odmietli, zatiaľ čo sa ona tak veľmi snažila priviesť kazateľa do mesta, aby mali prebudenie. A kazateľ sa tam mal tej noci objaviť. Ona odchádzala preč, a tam bol malý chlapec s (dole na juhu to voláme galluses [angl.slangový výraz pre traky – pozn.prekl.]) svojho otca, viete, mal na sebe traky, strapaté vlasy mu viseli na krku, pristúpil a povedal, „Hej, slečna, čo to rozdáвате?“

A povedala, „To je traktát, zlatko.“ Povedala...

A on povedal, „No, neviem čítať.“ Hovorí, „Čo to hovorí?“

A povedala, „No, budeme mať zhromaždenie tam v starej stajni pre kone dnes večer.“

On povedal, „Ďakujem vám. Môžem si jeden vziať?“

Povedala, „Áno.“ A dal si ho do vrečka.

⁵¹ Keď sa v ten večer konalo to zhromaždenie, viete, kto tam bol? Váš verný starý pastor a tá dáma. To sú všetci, ktorí boli na tom zhromaždení. Statočný starý vojak, či tam bol jeden alebo tisíc, on vzal svoj text, postavil sa tam a kázal tej dáme – práve tak verne, ako by bol kázal desiatkam tisícom. A kto sa potácal dlho vo dverách asi od začiatku kázne, ten malý známy strapatý chlapec. Tú noc sa ocitol pri oltári. Ak sa nemýlim, bol to malý Dwight Moody, ktorý priviedol pol milióna duší ku Kristovi. Vidíte? Ó! Ako mnoho veľkých zhromaždení a vecí sa deje! Vidíte, Boh je v tých nezvyčajných veciach. Boh sa objavuje neobvykle. Potrebujete si to zapamätať.

⁵² Nemôžem si teraz spomenúť na toho umelca, ktorý namaľoval tento obraz Ježiša, ako klope na dvere. On je nejaký grécky umelec. Len si teraz nemôžem spomenúť na meno toho muža. On strávil prakticky celý život maľovaním tohto obrazu. A vidíte, predtým, ako to mohlo byť zavesené v Sieni slávy, muselo to najprv prejsť cez Sieň kritikov. Musel to urobiť každý významný obraz. Musel čeliť kritikom.

⁵³ Ó, ja si želim, aby som mal to niečo, čo treba dnes ráno predložiť pred týmito poslucháčmi. Uvedomujete si, Letničnici, ako sme ochladli, že Boh nás dnes vedie cez Sieň kritikov? Cirkev musí ísť cez sieň kritikov predtým, ako pôjde do Siene Slávy ako Nevesta. Iste. Dokážete to zniesť? Ste pripravení prísť k Písmu a stáť odvážne s vašim svedectvom v láske Kristovej? Alebo sa vrátite späť a budete chodiť s tým svetom, ako povedala Biblia, „Démás ma opustil milujúc tento terajší svet.“? To je to, kde dnes stojí cirkev – vážená na váhe. A to je ten dôvod, prečo sa stáva Laodiceou.

⁵⁴ Tento obraz, ako ho namaloval ten maliar, keď to prechádzalo cez Sieň kritikov, nenašli žiadnu chybu. Nakoniec prišiel veľký kritik a povedal, „Na tom obraze je jedna chyba.“ Povedal, „To je pravda, Ježiš s lampášom v ruke prichádzajúc v noci v temnote hriechu. To je dobrý obraz. Jeho výraz očakávania na niekoho, aby prišiel ku dverám, kým klope,“ povedal. „To je nádherné. A ten pohľad do Jeho tváre, ako túži počuť niečo z vnútra... Ale, pane, na tých dverách nie je žiadna kľučka. Ak On prišiel, ako sa Ježiš dostane dovnútra, keď na tých dverách nie je žiadna kľučka?“

⁵⁵ „Ó,“ povedal umelec, „Ja som to tak namaloval, pretože kľučka je vo vnútri. Ježiš nemôže vojsť len tak sám od Seba; musí to byť tvojím želaním dovoliť Mu vojsť. „Hľa, Ja stojím pri dverách a klopem. Ak ktokoľvek bude počuť Môj hlas a vojde... dovoľí Mi vojsť, vojdem a budem s ním večerať a on so Mnou.“ To je ten obraz, na ktorý sa teraz pozeráme.

Prečo človek klope na dvere? Kvôli čomu človek klope na dvere? Snaží sa získať vstup. Snaží sa vojsť dnu. Tam... možno vám chce niečo povedať, alebo vám možno chce povedať o nejakom obchode alebo niečom. Alebo vám chce možno niečo dať. Je nejaký dôvod, lebo inak by neklopal na tie dvere, rozumiete. My by sme len... normálnou ľudskou slušnosťou by bolo otvoriť dvere a zistiť, čo ten človek chce. To je jednoducho len ľudským zvykom urobiť to – otvoriť dvere, opýtať sa toho človeka, „Kto si? Čo chceš?“

On chce... možno ťa chce len navštíviť, len si sadnúť a povedať, „Som tvoj priateľ. Rád by som sa s tebou dnes ráno na chvíľu porozprával.“ Potom si sadni, ak je to priateľ. Porozprávaj sa s ním. Ak je nejakou osobou, ktorá od teba niečo chce, mohol by si to prediskutovať, rozumieš. Počas života veľa významných ľudí zaklopalo na dvere.

Nuž, potom, ako ideš ku dverám, celé to závisí od toho, kto klope na dvere. Musíš vedieť, kto to klope. Ale mal by si ísť aspoň ku

Povedal som raz našim dámam o... nie že by som bol proti dámam. Sú to naše sestry. Ale ja som horlivý za túto cirkev. Keď vidím svetskosť ako Sodoma, ako do toho vchádza, potom musím proti tomu kričať. Tam je niečo vo vnútri, že moje srdce krváca a kričím, „Neobliekajte sa podľa Marilyn Monroe alebo niektorých z týchto žien tam. Robte ako Sára v Biblii, vidíte.“

Nesnažte sa byť pán nejaký alebo iný, behať po pódiu a vyvádzať, a snažiť sa obliekať ako nejaká škatuľa a vykračovať si. Ne... Dostali sme príliš veľa Hollywoodskeho „šoumenstva“ do Letníc. To je pravda. Potrebujeme Ducha Svätého. Teraz ma možno nemáte radi, možno nebudete chcieť, aby som prišiel znova. Ale to je príležitosť hovoriť pravdu, a to je pravda. Skúste to. Zistite, či to nie je tak.

Nejaká dáma povedala, „Je to moje vlastné americké privilegium.“

Povedal som, „Ale ty sa ho zriekneš.“

⁸³ Pred nejakým časom, manželka a ja sme išli do potravín v Indiane, a videli sme zvláštnu vec – nejaká pani mala na sebe sukňu. Bolo to veľmi zvláštne.

Povedala, „Miláčik, nespieva veľa z nich, ľudí, v zboroch?“

„Áno.“

„Dobre, prečo...?“

Povedal som, „No, vidíš, miláčik, oni nie sú z nášho kráľovstva.“

Povedala... Povedal som, „... z nášho kráľovstva.“ Povedal som, „Nie, bol som misionár, mnohokrát po celom svete. Nájdem... Idem do Nemecka, nájdem nemeckého ducha. Idem do Fínska, tam je iný duch. Idem do Austrálie, tam je iný duch. Prídem do Ameriky, tam je iný duch. Je to národný duch a všetky z nich sú z diavla. Ježiš tak povedal. Kráľovstvá tohto sveta sú diablove. Ovláda každé jedno z nich. Teraz, Ježiš tak povedal. Tak vidíš, to je ten národný duch.“

„No,“ povedala, „nie sme Američania?“

Povedal som, „Nie, drahá. Potenciálne sme.“

Povedala, „Čo sme?“

Povedal som...

„No, nemali by sme robiť ako Američania?“

môžem vyjadriť tieto veci, vidíte. Hovorí, „To je to. Sme bratia. Nie sme rozdelení – 'všetci sme jedno telo', ako povedal básnik.“

Teraz, tie malé dvere môjho vlastného súkromného života. „Nuž, to je v poriadku. Budem členom tvojej cirkvi. Pripojím sa k Obchodníkom Plného Evanjelia. Ale teraz mi nehovor, že mám prijať toho Svätého Ducha a takto sa správať,“ vidíte. To je ten vlastný súkromný život. Keď to robíš, nikdy nebudeš mať Vodcovstvo Ježiša. On sa len rovno otočí preč a odíde dverami von. Čo by si urobil v prípade, ako je tento, ak by niekto... ak by si išiel k nejakému domu a oni by povedali, „Stoj tu pri dverách. Povedz, čo chceš.“

Povedali by ste, „Ďakujem,“ a vyšiel by dverami von. Tak by urobil aj Ježiš. Určite. To je ten dôvod, prečo je cirkev ponechaná sediaca chladná, vidíte, to je práve ten spôsob, ako to je.

⁸⁰ Nikdy nedovoľte Obchodníkom Plného Evanjelia dostať sa kedykoľvek do tohto stádia. Keď počujete posolstvo a počujete klopanie, otvorte a povedzte, „Pane, o čom je to všetko?“ Keď vidíte muža... Máme veľa napodobňovateľov, ale keď vidíte pravého... Čo znamená napodobňovateľ? Čo znamená falošný dolár, keď zdvihnete nejaký dolár, ktorý je falošný? To znamená, že to bolo vyrobené zo skutočného dolára. Musí existovať pravý dolár, aby mohol byť vyrobený ten falošný. Tak existuje skutočný Duch Svätý, skutočná sila spasenia, skutočná láska Božia. Áno, neber nič menej. Nie, veru. Nerob to.

V poriadku – tie dvere súkromia. Musím sa poponáhľať s tými dverami.

Existujú tiež malé dvere pýchy. Ó! To sú zlé dvere. My by sme radšej o tých dverách nehovorili príliš dlho. Ale vy chcete stáť v tých starých dverách a hovoriť, „Teraz mi nič nehovor,“ vidíte. „No, mám svoju vlastnú hrdosť.“ Určite, ale nemali by ste to robiť.

⁸¹ Nedávno som tu kázal o Baránkovi a holubici. A baránok... vidíte, baránok, ovca, neprodukuje nič, len jednu vec: vlnu. To je to, čo on produkuje. A on sa vzdáva svojich práv. Môžete vziať ovcu a zvaliť a zviazať ju, takto a celú ju ostriať. Bude tam len ležať. Ona sa vzdáva svojich práv. Napokon, ona si nechala narásť vlnu. Patrí jej, ale ona sa toho vzdáva.

⁸² Keď poviete človeku, že sa musí znovuzrodiť, že musí byť očistený od hriešneho života, musí skončiť so svojimi klamstvami, kradnutím, podvádzaním, a presviedčaním na vieru a pokračovať v tom, chlapče, niektorí z nich vybuchnú ako balón. Teraz, vidíte, to je koza, vidíte. On rozpúta búrku, ale skutočný baránok sa zrieka svojho práva.

tým dverám. Tá základná slušná vec, ktorá sa má urobiť, je zistiť, kto je pri dverách. Ísť tam, keď niekto klope, povedať, „Kto je to?“ Otvoriť dvere. „Kto si? Čo si praješ?“ Ó, veľa... môže to byť nejaká významná osoba. Čo ak je to významná osoba? Bolo by to veľkou ctou pre teba, ak by si otvoril dvere pre niekoho, kto je významným človekom.

⁵⁶ Čo myslíte, čo by sa stalo pred pár rokmi, keď bol Adolf Hitler vodca Nemecka? Čo si myslíte o malom chlapíkovi žijúcom dole v aleji alebo niekde dole na ulici, ak by on jedno ráno počul klopanie na dvere, viete; a išiel ku dverám, a – tento malý nemecký vojak stojaci tam – a tam stojí Adolf Hitler pri dverách? Prečo, on bol v tom čase najvýznamnejším človekom v Nemecku, vidíte. Určite. Prečo, on bol významným mužom.

Viete, čo by ten malý vojak urobil? On by takmer omdlel. Stál by v pozore ukazujúc svoj nemecký pozdrav, hovoriac, „Veľký vodca Nemecka, vstúp do môjho skromného domu. Čokoľvek, čo si tu želáš, čokoľvek, čo tvoj sluha môže urobiť, len mi daj vedieť. Rád to urobím.“

Ó, čo za pocta! Viete čo? Všetky noviny v Nemecku by mali ten článok o veľkom Adolfovi Hitlerovi, ktorý prišiel do domu obyčajného vojaka a zaklopal na dvere a pýtal si niečo. Ten Hitler by sa pýtal vojaka na niečo, prišiel by do jeho domu a uctil by ho. Tak, čo za veľká vec by to bola.

⁵⁷ Čo v... ak si bol v Taliansku vo dňoch Mussoliniho. A... Mussolini bol diktátor Ríma, Talianska. A čo keby nejaký chudobný človek dolu na ulici počul jedno ráno klopanie na dvere a pri dverách by stál Mussolini? Ó! Ich srdcia by sa zachveli. Tak, „Veľký diktátor, veľký vážený pane, vstúp do môjho domu.“ Chveje sa a trasie, „Čo môžem urobiť? Je tu niečo, čo by si si želal? Je tu niečo, čo môže tvoj sluha pre teba urobiť?“ Ó, bola by to veľká pocta pre každého Rimana mať Mussoliniho vo svojom dome.

⁵⁸ Alebo čo ak by prišla Kráľovná Anglicka dnes sem do Tucsonu, pristála by tu na letisku, a prišla by sem do jedného z našich domovov, jedného z našich...? Sme len obyčajnými ľuďmi. A ak by Kráľovná Anglicka prišla z Anglicka, celú tú cestu cez to more, pristála by tu na letisku a prišla by taxíkom a prišla a zaklopala na tvoje dvere a ty, čestná dáma alebo džentlmen, prišli by ste ku dverám a povedali, „Teší ma.“ A tam by ona stála, len ako obyčajná žena. A povedali by ste, „Teší ma. Kto si?“

„Som Kráľovnou Anglicka,“ a identifikovala by sa.

Ó! Čo za pocta! Čo za rešpekt! Všetky noviny v Tucsone, v Spojených Štátoch... Bolo by to v národných novinách, že veľká Kráľovná Anglicka prešla celú tú cestu do Tucsonu, Arizony, a navštívila ťa, chudobného človeka. Kráľovnej by to dodalo hodnotu, že sa ponížila, aby prišla ku mojim alebo tvojim dverám! Prečo, vieš čo by si povedal? Hoci ona nie je... nie si pod jej vládou, ale ona je významnou osobnosťou. Je najvýznamnejšou kráľovnou sveta, keď prichádza do národného... Je najvýznamnejšou národnou kráľovnou na svete.

Prečo, povedal by si, „Úctyhodná Kráľovná, vstúp do môjho domu. Ak tu je čokoľvek, čo si chceš zobrať, čokoľvek, čo chceš robiť, len sa cíť ako doma.“ No, samozrejme. A všetky noviny by o tom hovorili.

⁵⁹ Alebo dokonca dnes ráno, ak by náš prezident, Kennedy, prišiel ku tvojim dverám... Ó, možno nesúhlasíš s jeho politikou, ale aj tak by si mu dovolil vstúpiť dnu. Prečo? Nie preto, že on je možno len človekom, ale preto, kým on je. Je prezidentom Spojených Štátov. My by sme... možno s ním nesúhlasíme (ja by som) v politike, ale aj tak by si bol poctený, že prezident Kennedy prišiel ku tvojim dverám.

Čo ak si urobil špeciálny výlet, aby prišiel ku tvojim dverám? No, to by bolo všade v novinách. „Pokorný pán Kennedy, prezident Spojených Štátov, priletel do Tucsonu, Arizony, aby prišiel ku dverám Johna Doeho.“ Aká veľká pocta by to pre neho bola, a aká pocta pre teba! Prečo, ty by si ho v žiadnom prípade neodmietol. Určite nie! Určite by si ho prijal, pretože je významným mužom.

⁶⁰ Ale či je niekto významnejší, než Ježiš? A On je odmietaný pri viac dverách než všetci títo diktátori a králi a potentáti tohto sveta. Áno, „Ja stojím pri dverách a klopem: ak niekto bude počuť Môj hlas a otvorí dvere, vojdem a budem večerať s ním.“

Ó, toto tiché klopanie, ktoré počujeme na dverách. Ježiš veľakrát klope na dvere našich srdc. To je to, kde je dnes Cirkev. To tiché klopanie – počuješ ho práve teraz bezpochyby. Čo to je? To je Ježiš a snaží sa vojsť, získať prístup do dverí tvojho srdca. Má... chce s tebou na chvíľu hovoriť.

⁶¹ A ak by ste uctili prezidenta, čo potom Ježiša? Ak by ste v žiadnom prípade neposlali preč prezidenta, ako potom môžete poslať preč Ježiša? Prezident je len človek - on musí zomrieť. Ale Ježiš je váš Boh! On je váš Sudca. Nielen to, ale ten istý, ktorý je tvojim Sudcom, je teraz tvojím Spasiteľom.

vytrhnutie nastalo. Bude po tom; a oni dokonca nebudú nič o tom vedieť. Ježiš tak povedal. Takže to to robí pravdivým. Určite. Príde to ako zlodej v noci a bude ukradnutá.

⁷⁶ Ako tá kniha, ktorú som raz čítal. Kto bol ten muž? Rómeo a Júlia alebo niečo také, vidíte – on prišiel a zobral si ju v noci. To je ten spôsob, ako to urobí Ježiš. Keď si svet leňoší v spánku (ako povedala Biblia, Laodicejský vek), On vojde dnu a vezme si tú nevestu.

⁷⁷ Potom všetci tí, ktorí budú vzkriesení, počas všetkých tých vekov, ktorí žili počas tých vekov, oni všetci vojdú do neba v neveste. Potom príde súd. Cirkev povie, „Dobre, počkajte chvíľu. Myslím, že tu mala byť nevesta, príchod Pánov a nevesta.“ Je už dávno po tom. Nič ste o tom nevedeli. To prichádza tajomne.

⁷⁸ Prečo? Hovoríme, „Ó, patrím do tej cirkvi. Som metodista, som baptista, som letničný.“ To neznamena nič pre Boha. To je nič viac, ako doktor, ktorý povie, že máš rakovinu a je v pokročilom štádiu. A to nemá nič do činenia s tou chorobou – je to len jej pomenovanie. Je to diabol, rakovina. Ak by si povedal, „To je holubica. To je jastrab. To je... nejaký druh supu.“ To nemá nič do činenia s tou... tou chorobou. To ju nevylicí. To ju nezabije, len hovorí, čím to je.

Len povedz... Povieš, „Som kresťan. Som...“ Možno len podľa vyznania. Vidíte, naše životy hovoria tak hlasno, že naše svedectvo dokonca ani nepočuť – naše životy, naše skutky, naše správanie sa navzájom medzi nami.

„Oni tu idú mať prebudenie.“

„Kto ho má?“

„Baptisti.“

„Ach, nebudeme s tým mať nič do činenia.“ A možno tam Boh má pre nás posolstvo.

„Kto to má?“

„Prvé Zhromaždenie, Druhé Zhromaždenie alebo Ježišove Meno alebo Zbor Boží alebo niečo.“

„Ó, dobre, my nie sme v tej skupine.“

⁷⁹ My sme bratia! Dovolí si niekto rozdeliť dedičstvo Božie? Oni dostali Ducha Svätého tak, ako si ho dostal aj ty. Urobili tú istú vec, ktorú si urobil aj ty, keď si Ho dostal. Samozrejme. Ale vidíte, prečo mám rád týchto Obchodníkov Plného Evanjelia? Dávajú cestu, kde

pocitil. Ten veľký Kráľ, Stvoriteľ neba i zeme zaklopal na moje dvere a ja chcem, aby si vošiel. Pane, buď mojim Pánom. Použi ma. Urob so mnou, čokoľvek Ty chceš. Akákoľvek zlá vec, ktorá je vo mne, odkry každé tajomstvo, ktoré je v mojom srdci. Vojdi do každých dverí. Preskúmaj ma, Pane. Zisti, čo je vo mne zlé. A čokoľvek je zlé, ukáž mi to, Pane. Vyhod' to von dverami! Ja Ťa chcem mať tu dnu. Ja Ťa vítam, aby si bol mojim Pánom. Ešte som nemal to požehnanie, Pane. Očisti ma teraz.“

⁷³ Ak Ho nebudem môcť urobiť mojim úplným Pánom, nikdy pre Neho neotvorím dvere. Ak On nemôže byť Pánom... Ja nechcem, aby bol len Spasiteľom, ak nemôže byť Pánom. Ak ja... Každý chce spasiteľa, ale oni nechcú pána. Chcú niečo, kde sa môžu ukryť pred tým celým večným odsúdením pekla, a potom môžu žiť akýmkoľvek spôsobom, ktorým chcú, robiť, čo chcú.

⁷⁴ Viete, len kráčajme okolo tej budovy srdca. Strpíte ma ďalších desať minút? Pozrite. Všimnite si. Kráčajme okolo toho srdca na chvíľu. Prvou vecou, keď vstupuješ do ľudského srdca, na pravej strane ako vchádzaš, sú tam malé dvere a sú nazvané „môj súkromný život“. Teraz, vy nechcete nikoho, aby tam vošiel.

„Teraz, ak chcem urobiť čokoľvek, to je moja vec. Ja sa pripojím k cirkvi a pôjdem tam dole. Ale, kazateľ, nehovor mi, čo mám robiť!“ Ó, áno. „Nuž, ja viem, že Biblia to hovorí, ale ja tomu neverím.“ Ó, vidíte? A potom si ešte myslíte, že Ježiš by ostal v takom srdci, ako je to? Určite nie. On vchádza dnu, aby bol Pánom. Vchádza... On... Ten súkromný život, ó, to je veľkou vecou. Nuž, vy viete, že my chceme náš vlastný súkromný život. „Ak chceme priateľský pohárik so susedom, to je naša vec. Ak si my, ženy, chceme strihať naše vlasy, to je čo... to je naším vlastným americkým privilegiom. Ak chceme nosiť šortky, to je naša vec. Ak my, muži, chceme mať priateľské prípitky, a ak to chceme dovoliť našim ženám, nie je to tvou vecou hovoriť nám jedno slovo.“

Ale Evanjelium povedalo, „Nerobte to!“ Teraz, koho slová sú pravdou? Božie Slovo je pravdou.

[1. Tes. 5:2, 2. Pt. 3:10, Zj. 3:3, Zj. 16:15]

⁷⁵ Ó, samozrejme, my chceme Ježiša. Určite. My si myslíme, že ho máme, a všetko ako to. Ale zaujímalo by ma, ak by to vytrhnutie minulo a boli by sme tu jedného dňa ponechaní, potom by sme sa čudovali, kde je to všetko – ak by to prišlo skutočne tajne, viete. A to je to, ako to príde – ako zlodej v noci. Vy budete... Deväťdesiatdeväť z každého pol milióna, z každého milióna, nikdy nebude vedieť, že to

[1. Jána 2:25]

Teraz, prezident ťa môže chcieť povolať do armády. On by ťa mohol povolať urobiť niečo, čo by bolo hrozné urobiť. On by ťa mohol povolať alebo vziať ti niečo – vziať ti tvoje deti alebo niečo, aby boli jeho poddanými alebo niečo. Môže urobiť niečo také. Ale Ježiš to nechce; On vám chce niečo dať. To je dôvod, prečo klope. Má niečo pre teba. Nie je nič, čo by mohlo byť väčšie než to, čo ti On chce dať: Ducha Svätého. On ti chce dať večný život.

⁶² Čo keby prezident povedal, „Urobím... Prišiel som po teba (a mám právomoc robiť tak) a urobím ťa prezidentom Spojených národov.“? Raz sa toho budete musieť vzdať. Čo keby ťa Kráľovná chcela urobiť Anglickou Kráľovnou a ty by si nosil korunu. Museli by sme sa toho vzdať.

Ale Ježiš nám dáva korunu života, ktorej sa nikdy nevzdáme, nezničiteľnú korunu Jeho slávy. Nemusíme sa jej vzdať. On nám ju dáva. To je požehnanie. To je Duch Svätý, s ktorým chce korunovať náš život.

⁶³ Ako by sme mohli byť tak ľahostajní a odmietnuť to? Aká neuvážaná vec, ktorú cirkev robí! Ako unáhlení sa môžu ľudia stať robiac takú chybu, ako je odmietnuť počuť to klopanie na dvere. Ako nerozumné by to bolo pre každého muža alebo ženu prítomnú dnes ráno odísť preč od toho klopania - večného života.

⁶⁴ A pozeráme a vidíme, ako sa formujú mraky súdu, ako počujeme vedu, ktorá hovorí, že sú tri minúty do polnoci. A prakticky, dve z tých minút už prešli – bolo to pred niekoľkými rokmi. A vidíme rozptýlenú cirkev.

Vidíme všetko, ako ide napred tak, ako to je, a denominácie sa stávajú denomináciami, chladnutie.

A dni prebudenia vyzerajú, ako by sa takmer skončili. Musíme jednoducho čeliť pravde.

Ó, máme veľa hluku, určite. Udierajú na piano, skáču hore a dole. Ženy si strihajú vlasy, a maľujú oči namodro, a vystrájajú, a muži im to dovoľia robiť. To je v rozpore s Písmami. Tak ohavný pohľad, aký dnes vidíme dokonca aj na našich uliciach!

⁶⁵ Včera som vzal svoje deti... Chceli ísť dole, aby videli prechádzať okolo rodeo sprievod. Moje malé deti... môj otec bol jazdec a ja som už tiež trochu jazdil a jednoducho je to v nich, že majú radi kone. A oni chceli tie kone vidieť. A keď som sa zastavil na ulici, prišlo

mi v mojom najvnútornejšom bytí celkom zle a obrátil som sa späť, keď som videl, ako dnes ľudia... Snažia sa žiť v minulosti, snažia sa žiť niečo, čo bolo.

⁶⁶ Sme v meniacom sa svete. Neustále sa mení. V mojej krajine (Som Kentačan, viete, podľa narodenia. To je... všetci moji ľudia tam žijú, prakticky.) a oni majú Renfro údolie. Snažia sa napodobňovať ľudí, žijúcich v horách a zapalujú petrolejové lampy a varia na peciach na drevo a nosia oblečenie, ako nosili prví osadníci. Sú v meniacom sa svete snažiac sa žiť v... Oni sú v modernej dobe a snažia sa vrátiť späť a žiť niečo iné, čo bolo. Čo núti človeka robiť to? Pretože on by to mal robiť.

⁶⁷ Ale potom sa im snažíte priniesť Evanjelium, ktoré sa nikdy nemení, oni to nechcú. Chcú niečo moderné a najnovšie, niekto, kto ich bude potľapkávať po chrbte a nechá ich prejsť iba tým, že sa pripoja do cirkvi a žijú, akýmkoľvek spôsobom chcú. Ale keď príde na to, naozaj ísť späť do Evanjelia, nechcú to. A presne tá vec v nich, ktorá túži vrátiť sa, je Evanjelium, a oni sa to snažia uspokojiť vrátením sa tých prirodzených vecí späť a odmietajú duchovné veci. Vidíte, ako diabol ľuďom prevracia Evanjelium?

[5 Moj. 22:5]

⁶⁸ Nechcem byť neúctivý ku sestrám, ale keby v tých skorších časoch žena prešla cez mesto tak, ako som videl nejaké včera, s párom nohavic na... Ako sa tá dáma do nich vôbec dostala – vyzeralo to, akoby koža bola na vonkajšej strane. Čudoval som sa, ako si ich tá žena vôbec navliekla. Vykračuje si dole ulicou, keď Biblia hovorí, že obliecť si odev, ktorý náleží mužovi, je ohavnosťou v Božích očiach.

A s tou modrou farbou na viečkach, ak by prechádzala cez pohraničné mesto, tak by ju dal lekár do nemocnice a izoloval by mesto od tej choroby, ktorou sa tá žena nakazila predtým, ako zomrela. To je pravda. Taká choroba!

[Zj. 3:17]

⁶⁹ A potom sa snažíte vrátiť a žiť niečo; potom odmietate to klopanie staromódneho Evanjelia Svätého Ducha, a ako to bolo v deň Letníc s rovnakým znakmi, ktoré v sebe malo, aby nás očistilo a urobilo z nás nové stvorenia. Žijeme v tieňoch a cirkev je v Laodicejskom veku, bohatá, nemá potrebu ničoho.

Teraz, my letniční, nemôžeme príliš veľa kričať na baptistov a metodistov, pretože hrniec nemôže hovoriť na kanvicu, že je čierna [on

je tiež čierny (príslovie) – pozn.prekl.], viete. Tak sme... urobili to isté. To je pravda.

[Zj. 3:20]

⁷⁰ A, „Hľa, stojím pri dverách a klopem a ak niekto...“ Teraz, pamätajte si, že Biblia hovorí, že On bol von z cirkvi v tomto veku snažiac sa dostať dnu. Teraz nemôžete pochybovať o Božom Slove, vidíte. On sa snažil dostať dnu, prosiac vojsť dnu „Ak by niekto otvoril dvere a pustil ma dnu (ó), Ja vojdem a budem večerať s ním,“ vidíte. On má niečo, o čom chce s tebou hovoriť, nejaké záležitosti alebo plán spásy. Chce sa s tebou rozprávať. Ale možno, že si sa stal tak učený, a tak tvrdý, ľahostajný, až Ho nechceš počuť hovoriť. To je pravda. „Hľa, stojím pri dverách...“

Môžete povedať, „Ó, brat Branham, teraz na chvíľku počkaj. Ja som Mu už dovolil vojsť.“ No, možno si urobil iba to. Ale možno to je všetko, čo si urobil - len si Mu dovolil vojsť. Vidíte, mnoho ľudí ne... Obávajú sa samotnej myšlienky na peko, a vedia, že tam idú bez Krista. A povedia, „No, dovolím Mu vojsť. Iste, pred tridsiatimi rokmi, dvadsiatimi rokmi.“ Ale to môže byť jednoducho všetko, čo ste urobili.

Čo ak by som prišiel do vášho domu a zaklopal na dvere a povedali by ste, „Vojdi dnu, brat Branham (vošiel by som), ale len stoj tu. Nechoď sem, preskúmať to tu, a hrabať sa tu v mojom dome,“ vidíte.

⁷¹ Teraz, viete, že vo vnútri dverí ľudského srdca máme malé skryté priehradky? Ach, nechceme to priznať, ale je to pravda. Iste, máme malé tajné priehradky. Tak veru. Radi to voláme... My Ho privítame v našom srdci, ale nechceme Ho spraviť naším Pánom. Nechceme ísť do pekla, tak „Ježiš, vstúp do dverí, nech nejdem do pekla - ale nemôžeš byť mojím Pánom.“ Teraz, „Pán“ je vlastníctvo. To znamená, že keď si Ho nechal vojsť dnu ako Pána, On vládne všetkému. On je doma.

Keď prídem k tvojmu domu a zaklopem na dvere, ak ma tam nechceš, povedz, „Choď preč od mojich dverí.“ Cenil by som si ťa viac, ako keby si ma nechal vojsť krok cez dvere a povedal, „Nehrab sa mi tu. Len tam stoj. No, čo chceš?“ Cítil by som sa vítaný? Mohol by som vysvetliť svoju návštevu u vás? Určite nie. A to je spôsob, aká je dnes cirkev, priateľu. To je spôsob, akými sa stávajú ľudia. „Poď dnu, Pane, ale to je všetko. Povedz mi, čo chceš,“ vidíte. Ach, nie! To je to, kde sme sa dostali do problémov.

⁷² Musíme Ho privítať. „Pane, vojdi do môjho domu. Ak je niečo... Ak je tu niečo, čo si želaš, vezmi si to. Som Tvoj, Ty si môj. Ty si ma